

14. சத்தியஜீவியம்-‘அது’

ஸ்ரீ அரவிந்தர் தன் யோகத்தைப் பூரணயோகம் என்றும், சத்தியஜீவிய யோகம் என்றும் அழைத்தார். மனிதன் தன் ஆன்மிக முழுமையடையும் பாதை இது என்றார். மனிதன் தன் தவ முயற்சியால் ஜீவாத்மாவைக் கண்டு, அதன் மூலம் பரமாத்மாவை அடைவது மோட்சம். மனிதன் சரணாகதி மூலம் இறைவனை தன்னுள் கண்டு, அதன் மூலம் ஜீவாத்மாவை யடைந்து, ஜீவாத்மாவை பரமாத்மாவின் கருவியாக மாற்றி, பரமனின் திருவுள்ளத்தை உலக ஜீவன்களில் பூர்த்தி செய்வது பூரண யோகம்.

பூரண யோகத்திற்குரிய யோக சக்தி தெய்வலோகத்திற்கு மேலுள்ள உலகத்திலிருந்து வருகிறது. அதை ஸ்ரீ அரவிந்தர் Supermind என்ற குறிப்பிட்டார். அச்சொல் பொருத்தமானதல்ல என்றும் வேறு வழியில்லாமல் அதைப் பயன்படுத்துவதாகவும் சொன்னார். அதனால் அக்கருத்தைக் குறிப்பிடும்பொழுது பல முறை Supermind என்பதற்குப் பதிலாக THAT என்று குறிப்பிடுகிறார். அன்னைக்கு Supermind என்ற சொல்லைவிட That என்று சொல்லவே பிடிக்கும். THAT என்று பெரிய எழுத்தில் அதை எழுதுவது வழக்கம்.

நுரையீரல் முழுவதும் கான்சரால் பாதிக்கப்பட்ட கல்கத்தா சர்ஜன் மனைவியை கணவரும், மற்ற டாக்டர்களும் கைவிட்டபின், அவருடைய பக்தியால் வியாதி பூரண குணம் அடைந்துவிட்டது என்ற செய்தி வந்த பொழுது “அது That இருந்தால் எதுவும் நடக்கும்” என்று அன்னை சத்தியஜீவிய சக்தி Supramental power யைக் குறிக்கின்றார்.

ஒரு பிரச்சினையைப் பலவகையாகத் தீர்க்கலாம். சிரமப்படுபவருக்கு எப்படி பிரச்சினை தீருகின்றது என்பது

முக்கியமல்ல. எப்படியாவது தீர்ந்தால் போதும் என்பது அவர் நிலை. தீர்ந்தபின் அது எப்படி நடந்தது என்று நாம் யோசனை செய்வதுண்டு. அன்னைக்குப் பிரார்த்தனை செய்து பிரச்சினை தீரும் பொழுதும், தீரும் முறை பல்வேறு வகையாக இருக்கும். நம் சூழ்நிலையிலுள்ள சாதகமானவற்றின் மூலம் அன்னை செயல்படுவதுண்டு.

அதிக மார்க் வாங்கிய மாணவனுக்கு இடம் கிடைக்காத நிலையில் அவன் பிரார்த்தனை செய்தால், அவன் வாங்கிய மார்க் மூலம் அன்னை பிரச்சினையைத் தீர்க்கின்றார். அல்லது அவரது மாவட்டத்திற்குரிய இடத்தில் ஒன்று காலியாக நிற்பதன் மூலம் பிரச்சினை தீர்கின்றது.

ஒரு காரியத்திற்காக பிரார்த்தனை செய்து கொண்டிருக்கும் பொழுது, அது இல்லை என்ற செய்தி வருகிறது. விஷயம் முடிந்து விட்டது. இனி செய்வதற்கொன்றுமில்லை என்ற நிலை ஏற்பட்டு அனைவரும் மனம் தளர்ந்துவிட்ட நிலையில் பிரச்சினைக்குரியவர் நம்பிக்கையை இழக்காமலிருப்பதுண்டு. புதிய நிலைமை ஏற்பட்டு விஷயம் கூடிவந்தால் அன்னை அவர் நம்பிக்கை மூலம் செயல்பட்டார் என்று பொருள்.

வீட்டிற்காக கருத்தாக உழைத்த ஒருவருக்கு வியாபாரத்தில் நெருக்கடி ஏற்பட்டு பிரார்த்தனை செய்தால், எதிர்பாராத வகையில் விஷயம் கூடிவரும்பொழுது அன்னை அவருடைய கடமையுணர்வுக்குப் பரிசாக இதை வழங்கினார் என்று நாம் அறிந்துகொள்கிறோம்.

நமக்குத் தெரிந்து எந்தத் தகுதியும் இல்லாத விஷயத்தில் பிரார்த்தனை பலித்தால், அன்னையே முன்வந்து தானே செய்தார் என்றாகும். தெய்வம் தானே செய்வதை அருள் என்று சொல்கிறோம். அருள் மூலம் நிறைவு பெறும் செயலில் ஓர் இழைகூட குறையாது பலன் தெரியும். நம்பிக்கை மூலம் நிறைவுடையவை 99% பூர்த்தியாகும்.

3 கொலை நடந்த நிறுவனத்தை விட்டு அதிகாரிகள் ஓடியபின், அந்த நிர்வாகத்தை ஏற்று, அமைதியை நிலை நிறுத்தி

ரூ 50,000 வருஷ நஷ்டம் ஏற்பட்ட இடத்தில் 32 லட்சம் நிகர வருமானம் பெறும் அளவுக்கு 3½ வருஷம் ஒருவர் உழைத்தார் என்றால் அவரது உழைப்பு சிறப்புக்குரியது. இந்த உத்தியோகத்தை ஏற்றுக்கொண்டு தன் தொழில் நல்லமுறையில் நடக்க வேண்டி முதல் மாதச் சம்பளத்தை காணிக்கையாகக் கொடுத்தார். இலாபம் வந்த ஆண்டில் முதலாளி 60,000 போனஸ் கொடுத்தார். இது மானேஜர் எதிர்பாராதது. அதுவும்போக ஒரு நல்ல சொத்தை வாங்க உதவி செய்தார். அவர் செய்த உதவியால் இன்று அந்த மானேஜர் வருஷத்தில் சுமார் 10 லட்ச ரூபாய் சம்பாதிக்கின்றார். உண்மையான உழைப்பை அன்னை ஏற்று அளித்த பரிசு இது.

எதையும் செய்யாமல், எல்லாம் நடக்கும் என்பது நம்பிக்கையில்லை. அருள் அதுபோல் செயல்படாது என்கிறார் அன்னை. அன்னை பேச்சையும் மீறி இந்த மூடநம்பிக்கையை உண்மையுடன் ஒருவர் மேற்கொண்டார். ஒரு பெரிய விஷயத்தில் எதிர்பாராமல் அவருக்கு எல்லாம் நடந்தது. மனம் அறிவுடையதாக இல்லாவிட்டாலும், அதன் அடியில் உள்ள உண்மை மூலம் அன்னை இங்கு செயல்பட முடிந்தது.

முதுகு வலியுள்ளவர் அன்னை முறைகளை கடைப்பிடிக்க முயன்று பலனில்லாமல் இனி முடியாது என்று விட்டு விட்டு மைதானத்தில் தரையில் உட்கார்ந்து சினிமா பார்த்துக்கொண்டிருக்கும் பொழுது தலைவழியே ஏதோ உள்ளே சென்று வலியுள்ள இடத்தை அடைந்து, டக் என்ற சப்தம் கேட்பதைக் கண்டார். முதுகுவலி விட்டு விட்டது. அன்னையின் முறைகளைக் கடைப்பிடிக்க முடியாதவர் அதை மறந்திருந்த நேரம் அன்னை தன்முறையைச் செயல்படுத்தி விட்டார்.

பொதுவாக ஆழ்ந்த பயம் உள்ள ஒருவர் ஓர் இக்கட்டான நிலையிலிருக்கும்பொழுது பயம் புறப்பட்டு வந்து அவரைக் கௌவிக் கொண்டது. பிரச்சினை தீர தீவிர பிரார்த்தனை செய்வதை விட்டுவிட்டு, இப்பயம் அழிய வேண்டும் என்று அவர் ஆழ்ந்த பிரார்த்தனையை மேற்கொண்டார். பிரச்சினை தீர்ந்தது. அப்பயம் அன்று முதல் அவரை விட்டகன்றது.

ஒரு காரியத்தை அன்னை முறைப்படி செய்ய வேண்டிய அனைத்தையும் மேற்கொண்டு செய்தவர் தன் காரியம் எதிர் பார்த்ததைவிட 24 மடங்கு பெருகியதைக் கண்டார்.

அன்னை ஒருவர் பிரார்த்தனைக்குப் பதிலளிக்கும் பொழுது அவரிடம் உள்ள ஏதாவது ஒரு நல்ல சந்தர்ப்பத்தின் மூலம் அதை நிறைவேற்றுகிறார். அது உடல் உழைப்பாகவோ, விஸ்வாசமாகவோ, அறிவாகவோ, பக்தியாகவோ, நம்பிக்கையாகவோ இருப்பதுண்டு. இவற்றுள் உழைப்பு உடலுக்கும், விஸ்வாசம் உணர்ச்சிக்கும், அறிவு மனத்திற்கும் உரியவை. அன்னை இவற்றின் மூலம் செயல்படும்பொழுது உடல் மூலமாக அல்லது உணர்ச்சி மூலமாக அல்லது மனத்தின் மூலமாக செயல்படுகிறார் என்று பொருள். மனம் மௌனமாக இருந்து அன்னை அதன் மூலம் செயல்படும்பொழுது அன்னையின் செயல் நம் ஆன்மா மூலம் நம்மை வந்தடைகிறது. இவையெல்லாம் தவறும் நேரம் உண்டு. அப்பொழுது அன்னை தானே செயல்பட்டால் அது அருள் எனப்படும். அப்படி நடந்த செயலை நாம் யோசிக்கும்பொழுது, யோசனை புரியாது. பலன் கிடைத்தது தெரியும். எதற்குப் பலன் கிடைத்தது என்று ஆராய்ந்து புரிந்து கொள்ள முடியாது. உடல், உணர்வு, மனம் ஆகிய கரணங்கள் தோல்வியடைந்த பின் அவற்றால் அன்னை செயலுக்கு குறுக்கே நிற்க முடியாது. எனவே அன்னை செயல்பட்டு விடுகிறார்.

பொதுவாக அன்னை மனிதனிடம் உள்ள ஓர் அம்சத்தின் மூலமாகவே செயல்படுகிறார். அவை அனைத்தும் தோல்வியடைந்த பொழுது எந்த உதவியுமில்லாமல் நேரடியாகச் செயல்படுகிறார். அப்படிச் செயல்படும்பொழுது அதற்குரிய சக்தி சத்திய ஜீவியத்திலிருந்து புறப்பட்டு வருகிறது. அது (That) என்று அன்னை குறிப்பிடும் சக்தியாகும்.

பலனைப் பார்த்தால் அதில் எதன் மூலமாக வருகிறதோ அதன் அடையாளம் இருக்கும். அத்துடன் எதன் மூலமாக வருகிறதோ அதன் அளவும் உடன் தெரியும். இவற்றையெல்லாம் தாண்டி 'அது' செயல்படும்பொழுது அதன் சுவடு தெரியும். அதாவது நம்மால் கண்டுகொள்ளக்கூடிய காரணம்

எதுவுமில்லாமல் பலன் ஏற்பட்டிருந்தால், எந்தக் காரணத்தின் கவடும் தெரியாவிட்டால் அது செயல்பட்டதாக அர்த்தம் என்றாலும் அதற்குரிய முத்திரைகளும் உண்டு.

1. பெற்ற பலனில் குறை என்று சொல்லக்கூடியது ஒன்று கூட இருக்காது.
2. நமக்குத் தெரிந்த எந்தக் காரணத்தாலும் பலன் ஏற்பட்டிருக்காது.
3. ஆயுள் பரியந்தம் அப்பிரச்சினை மீண்டும் வராது.
4. எதிர்பாராத ஒரு பலனும் சேர்ந்துவரும்.
5. இதுவரை யாரும் கேள்விப்பட்டதாக இருக்காது.

நாமும், நம் அறிவும், திறமையும், நமக்குத் தெரிந்த உத்திகளும், வழிகளும், நம் ஆர்வமும், உழைப்பும், நமக்கு இதுவரை இருந்த பக்கபலமும் கைவிட்டபின் அது செயல்படுகிறது. அதாவது இவையெல்லாம் குறுக்கிட முடியாத நேரத்தில் அது செயல்படுகிறது என்று பொருள். பெரும்பாலான பக்தர்கள் இதை அனுபவத்தில் கண்டிருப்பார்கள். நான் மேலே சொன்ன 5 அடையாளங்களுடன், இதன் மூலம் வரும் பலன் மிக உயர்ந்ததாகவுமிருக்கும். தங்கள் அனுபவத்தில் இதைக் கண்ட பக்தர்கள் இது தானே நடந்தது என்றறிவார்கள். தானாக நடந்த ஒன்றை நாமே நடத்த முடியுமானால், நம் வாழ்க்கை நிலை என்ன என்று நாம் அறிவோம். நாமும், நம் காரணங்களும் குறுக்கிடாமலிருந்தால் அது எந்த விஷயத்திலும் செயல்படும், எத்தனை முறையும் செயல்படும். நாமே அதைச் செயல்படவைப்பது எப்படி என்பதே இங்கு நம்முன் உள்ள கேள்வி.

தானே செயல்படுகிறது என்றால் நம் அறியாமை மூலம் செயல்படுகிறது. அதனால் அதன் செயலை நாம் உணருவதில்லை. நாம் விழிப்போடு இல்லாவிட்டாலும் அன்னை நம்மில் செயல்படுகிறார் என்று ஸ்ரீ அரவிந்தர் இதையே குறிப்பிடுகிறார். நாம் விழிப்போடு இருந்தால் நம் கரணங்கள் அன்னையின் செயலிலும் அதன் செயலிலும்

குறுக்கிட்டு கெடுத்துவிடுகின்றன. செயலைக் கெடுக்காமல், விழிப்புடன் இருக்கக் கற்றுக்கொண்டால், அது தொடர்ந்து செயல்படும். அது யோகத்தை மேற்கொண்ட சாதகருடைய உயர்ந்த நிலை. எளிய பக்தன் செய்யக் கூடியது என்ன?

இதையும் பயிற்சி மூலம் பெறலாம். பயிற்சி மனத்தைப் பற்றியது. இது போன்ற பலனை ஒரு முறையாவது பெற்றவர் இப்பயிற்சியைப் பெறலாம். தான் பெற்ற பலன்தானே வந்தது என்றாலும், ஒரு முறை அதைப் பெற்றவருக்கு மனத்தில் தெளிவு ஏற்பட்டிருக்கும். மேற்சொன்ன 5 அடையாளங்களையும் 6 வது அம்சத்தையும் தன் அனுபவத்தில் கண்டிருப்பார். அவர் மனம் அதை அறிந்திருக்கும்.

இப்பயிற்சியின் முதல் அம்சம் இச்செயலின் தன்மையை மனம் அறிந்து ஏற்றுக்கொள்வது. இரண்டாம் அம்சம் நம் இன்றைய செயலின் தன்மையை அறிந்து அதை விலக்குவது. மூன்றாவது அம்சம் முக்கியமானது. முதலிரண்டு அம்சங்களுக்குரியவாறு உள்ளே நாம் மாறிக் கொண்டு அதன்படி செயல்படுவதாகும்.

1. பொதுவாக நம் நிலையை சோதனை செய்து பார்த்தால், நமக்கு கிடைப்பவை அனைத்தும் நம் முயற்சியால் கிடைத்தவை. நான் புத்திசாலி என்பதால் படித்தேன். என் பணத்தாலும், அறிவாலும், உழைப்பாலும் பட்டம் பெற்றேன். என் தகப்பனார் அளித்த சீர் வரிசைக்காக எனக்குத் திருமணமாயிற்று, என்பவை நம் மன நிலைகள். சாதாரணமாக ஒரு சிறு பொருளை வாங்கும் பொழுதும் நாம் நம் திறமையை நம்பி வாங்குகிறோம் என்பது தெளிவு. நம் திறமையிலும், குடும்ப அந்தஸ்திலும், நம் அதிர்ஷ்டத்திலும் நமக்கு நம்பிக்கையுண்டு. இவற்றையெல்லாம் தாண்டிய நிலை நம் வாழ்வில் உண்டா என்று சோதனை செய்தால் கண்டுபிடிப்பது கடினம்.

உலகத்தில் நடப்பவை எல்லாம் அவன் செயல். நம் முயற்சியும் மற்றவையும் அவனுக்குரிய கருவிகளே. அவனின்றி ஓர் அணுவும் அசையாது. அவனை விலக்கிய பின் நம்மால் ஒரு வாய் தண்ணீர் கூட சாப்பிட முடியாது என்பது ஆன்மிக

உண்மை. அந்த ஆன்மிக உண்மையை மனம் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். அது புரிய வேண்டும். அதுவே முடிவான உண்மை என்பதும் தெரிய வேண்டும். இதை வெறும் கருத்தாக ஏற்றுக் கொள்ளாமல், முடிவான சத்தியமாக மனம் ஏற்றுக்கொள்வது முதல் அம்சம்.

2. நம் செயலைக் கவனித்துப் பார்த்தால், அதுவும் அருள் செயல்படும்பொழுது நம் செயலைக் கவனித்தால், எண்ணம் குறுக்கிடுவது தெரியும். உணர்ச்சி மாறாக இருப்பதைக் காணச் செயல் எதிர்மறையாக இருக்கும். “ஏனோ, அப்படித் தோன்றிற்று, விஷயம் கெட்டுப்போயிற்று” “காரணமே புரியவில்லை எனக்கு உள்ளே கோபம் வந்தது”. “தலைகீழே செய்தேன், நல்ல காரியம் கெட்டு விட்டது” என்று நாம் ஒரு காரியம் கெட்ட பொழுது சொல்வதைப் பார்த்திருக்கலாம். ஒரு காரியம் அதனால் கூடி வந்த பொழுது “நல்ல வேளை யார் கண்ணிலும் படாமல் இது நிறைவேறியது. எங்கள் கண்ணில் பட்டிருந்தால், கெட்டுப் போயிருக்கும்” என்றும் கூறுவதுண்டு. நம் எண்ணங்களும், செயலும் குறுக்கிட மட்டுமே உதவுகின்றன என்பது ஆன்மிக உண்மை. அதை ஏற்று அவற்றை விலக்க முன்வர வேண்டும். அது இரண்டாம் அம்சம்.

3. முதலிரண்டு நிலைகளுக்குரியவாறு நம் மனத்தை மாற்றிக்கொள்ள முன்வருவது மூன்றாம் அம்சம். அது நமக்குப் பக்குவத்தைக் கொடுப்பதைப் பார்க்கலாம்.

இந்த மூன்று முயற்சிகளும் தவமுயற்சி. அவற்றை மேற்கொள்ள ஆரம்பித்ததிலிருந்து, அது நம் வாழ்வில் அங்கும் இங்குமாகச் செயல்படுவது தெரியும். ஏதோ ஒருமுறை செயல்பட்டாலும், நாம் அனுஷ்டிக்கும் முறை சரியானது என்றாகும்.

சோதனையை நம் கையில் உள்ள பெரிய விஷயத்திலும் செய்யலாம், சிறு காரியத்திலும் செய்யலாம். அதற்கு பெரியது, சிறியது என்பது இல்லை. பக்குவம் இருந்தால், பலன்தரும். எந்த விஷயத்தில் ஒருமுறை பலன் இதன் மூலம் கிடைக்கின்றதோ,

அந்த விஷயத்தில் ஒவ்வொரு முறையும் பலன்பெற நம்மை
மேற்சொன்னவகையில் செய்து கொள்ள வேண்டும். ஓரளவு
உயர்ந்தவனுக்கு இதற்குரிய அனைத்து அம்சங்களும் தெளிவு
விளங்கும். அதன் சுருக்கம்: பக்குவம் பலனைத் தரும். பக்குவத்தை
எங்கெங்கு கொண்டு போனாலும், அங்கு பலன் தொடர்ந்து
வரும். நம் முழு வாழ்வையும் இதனால் நிரப்பமுடியும் என்பது
உண்மையானாலும், முடிந்த அளவுக்கு செய்தாலும் உயர்ந்த
பலன் உண்டு.

* * *

15. வாய்ப்பைத் தரும் சூழ்நிலை

வாய்ப்பு அரிது. எல்லோருக்கும் கிடைக்காதது, சிலருக்குக் கிடைக்கின்றது, அதைச் சுட்டிக் காட்டும் வாக்கு, 'நாயாகப் பிறந்தாலும் நல்ல நேரத்தில் பிறக்க வேண்டும்' என்பது. பிறந்த நேரம் பெரிய வாய்ப்பை மனிதனுக்கு அதிர்ஷ்டமாகத் தருகிறது என்பதை உலகம் அறியும். வாய்ப்பு மனிதனுக்கு வரும் உருவங்களையும், அவற்றின் தன்மைகளையும் விளக்கி ஆன்மிகத்திற்கும் வாய்ப்புக்கும் உள்ள தொடர்பை இக் கட்டுரை விளக்குகிறது. அத்துடன் அன்னைக்கும் வாய்ப்புக்கும் என்ன தொடர்பு, அன்னை பக்தர்களுக்கு கிடைக்கும் வாய்ப்பை எப்படிப் பயன்படுத்துவது என்பதையும் கட்டுரை விளக்குகிறது.

சாதாரண மனிதன் வாய்ப்பு கிடைத்தால் அதனால் பயன் அடைகிறான். அன்னை பக்தர்கள் தங்களுக்குத் தேவையான எந்த வாய்ப்பையும் உற்பத்தி செய்து பலன் பெறலாம் என்ற ஆன்மிக உண்மையுடன் கட்டுரை முடிகிறது.

இயற்கை வளம் சரித்திரம் முழுவதற்கும் வாய்ப்பாக அமைந்துள்ளது. நாகரிகம் வளர்ந்தது நதிக்கரையில் என்பது சரித்திரம் நமக்குக் கூறுவது riverbed civilisations, மத்திய ஆசியாவில் நீர்வளம் நிறைந்த சமவெளிகளில் உயர்ந்த நாகரீகம் உற்பத்தியாகி, உலகுக்கு வழிகாட்டியாக அமைந்தது உலக மொழி ஆராய்ச்சி வல்லுநர்கள் எந்த மொழியின் பிறப்பையும் ஆராயும் பொழுது அது Indo-European இந்தோ - ஐரோப்பிய மொழிகளைச் சார்ந்தது என்று காண்கின்றனர். இந்த மொழிகளின் பிறப்பிடம் மத்திய ஆசிய நதி தீரங்கள். உலகப்பெருமதங்களில் இரண்டு அங்கே உற்பத்தியானவை. இஸ்லாம், கிருத்துவமதம் அங்கே உண்டானவை. நதித் தீரமானதால், நீர்வளம் நிறைந்தது, அதனால் பொருள் பெருகி,

அதன் காரணமாக மனம் விசாலமடைந்து, மொழி உற்பத்தியாகி, இறைவனை நினைந்து ஆன்மிக விளக்கம் பெற்று, மதவழிபாடு ஏற்படுகிறது என்பது விளக்கம். இதற்கெல்லாம் அடிப்படை-யான சூழ்நிலை நதி, அதிலுள்ள நீர் வளம், நீர்வளம் வாய்ப்பாக அமைந்து, நாகரிகம் தழைத்து, ஆன்மீகம் பெருகி உலகெங்கும் பரவியது என்பது வரலாறு.

15 ஆம் நூற்றாண்டு வரை இங்கிலாந்தை ஏழைநாடு என்று ஐரோப்பியர்கள் கருதினர். பிரான்சு மக்கள் விலையுயர்ந்த (wine) திராட்சைரசம் சாப்பிடும்பொழுது, ஆங்கிலேயர்கள் மற்றவர்கள் தொடாத மலிவான பீர் (beer) சாப்பிட்டனர் என்று கேலி செய்வார்கள். இங்கிலாந்து சுதந்திரத்துடன் அதிக நாளிருந்த தில்லை. நார்வே முதலில் இங்கிலாந்தை ஆண்டது. பின்னர் ரோமாபுரி படை எடுத்து இங்கிலாந்தை வென்றது. அதன் பின் ஜெர்மானிய ஆதிக்கத்திலிருந்தது. பிறகு பிரான்சு இங்கிலாந்தை ஆட்சி செலுத்தியது.

ஐரோப்பா பெரியகண்டம். மற்ற நாடுகள், அளவில் பெரியவை. இங்கிலாந்து அளவில் சிறியது; தீவு. அதனால் எதிரிகள் எந்த நேரமும் அதை ஆக்கிரமிக்க முடிகிறது. எனவே, இத்தனை ஆக்கிரமிப்புக்குப் பின் இங்கிலாந்து மக்கள் தங்களை வலுப்படுத்திக் கொள்ள முனைந்தனர். கடற்படையால் மட்டுமே நாட்டைக் காக்க முடியும் என்பதால் கடற்படையை வலுப்படுத்தி, நாட்டைக் காத்தனர். கடற்படை பலம் அதிகரித்ததால், வியாபாரம் செய்தனர். வியாபாரத்திற்காக உலகெங்கும் சென்றனர். வியாபாரத்தைக் காப்பாற்ற சாம்ராஜ்யத்தை நிறுவினர். பிரிட்டிஷ் சாம்ராஜ்யம் உலகெங்கும் பரவியது. பிரிட்டிஷ் சாம்ராஜ்யத்தில் சூரியன் அஸ்தமிப்பதில்லை என்ற நிலை ஏற்பட்டது. பிரிட்டன் ஏற்படுத்திய அளவு பெரிய சாம்ராஜ்யம் இதுவரை உலகு கண்டதில்லை. இவ்வளவுக்கும் காரணமாக இருந்தது ஒரு வாய்ப்பு. நாடு தீவாக இருந்ததால், கடல் கடந்து செல்வது அவர்களுக்குள்ள வழக்கமாகவும், வாய்ப்பாகவும் அமைந்தது. அந்த வாய்ப்பை அவர்கள் பாராட்டியதின் மூலம் உலகப் பெருராஜ்யத்தை ஏற்படுத்த முடிந்தது. ஐரோப்பாவிலுள்ள பல நாடுகள் இங்கிலாந்தை ஒரு

குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு ஆண்டன. அவற்றால் அது போன்ற சாம்ராஜ்யம் ஏற்படுத்த முடியவில்லை. அவர்களுக்கு அடிமையாக இருந்த பிரிட்டனால் அதைச் சாதிக்க முடிந்தது. இதற்கு அடிப்படையான வாய்ப்பாக இருந்தது கடற்கரை; நாடு தீவாக இருந்ததேயாகும்.

இந்தியாவின் பெரு நகரங்கள் மூன்று: பம்பாய், கல்கத்தா, டெல்லி. இந்தியாவில் வசூலாகும் income tax வருமான வரியில் பாதி, பம்பாய் ஒரு நகரத்தில் வசூலாகிறது. Bombay is the financial capital of India. பம்பாய் இந்தியாவின் வருமானத்திற்குத் தலைநகர் என்று பேர் வாங்கியுள்ளது. அவ்வளவு பெரிய சாதனை எப்படி முடிந்தது என்று பார்த்தால், பம்பாயில் தொழில் அளவுகடந்து பெருகியதே அதற்குரிய காரணம். மேல் நாடுகளிலிருந்து வரும் கப்பல்களுக்கு துறைமுக வசதி தேவை. கல்கத்தா சிறந்த துறைமுகம் என்றாலும், மேல் நாடுகளிலிருந்து வரும் கப்பல்களுக்கு அது அதிகதூரம். எனவே மேற்குக் கடற்கரைத் துறைமுகம் அவர்களுக்கு சௌகரியம். கொச்சி, பம்பாய் இரண்டும் இயற்கையாகத் துறைமுகமாக அமையும் வாய்ப்புடையவை. கொச்சி தென்பகுதியிலிருப்பதால், அங்கிருந்து வடநாடு செல்வதைவிட, பம்பாய் நாட்டின் எல்லா பகுதிக்கும் அருகாமையில் இருப்பது சௌகரியம். இந்த வாய்ப்பால் துறைமுகம் வளர்ந்தது. அதனால் வணிகம் பெருகியது. அதனால் செல்வம் பெருகியது. இயற்கையான துறைமுக வசதி ஒரு பெருவாய்ப்பாக அமைந்ததால், இந்தியாவின் செல்வத்தில் பாதி இன்று பம்பாயிலிருக்கின்றது. ஒரு வாய்ப்பு, ஒரு நகரத்திற்கு நாட்டின் பாதி செல்வாக்கை அளித்தது. இதுவே வாய்ப்பின் தன்மை. கொச்சி அதே போல் பெருநகரமாகி வளம் கொழிப்பதற்கு காரணம் அங்கு அமைந்துள்ள துறைமுகம். சென்னைக்கு இல்லாத ஒரு வாய்ப்பு அது. பம்பாயிலிருந்து சென்னை வருபவர்கள் சென்னையை மிகச் சிறு இடமாகக் கருதுவதுண்டு. இந்தத் துறைமுக வசதி மற்ற பெரு நகரங்களுக்கில்லை.

1911 வரை கல்கத்தா இந்தியாவின் தலைநகராக இருந்தது. 1911லிருந்து இன்று வரை டெல்லி தலைநகராக இருப்பதால்

அன்று கவர்னர் ஜெனரலும், பிறகு வைஸ்ராயும், இன்று ராஷ்டிரபதியும், பிரதம மந்திரியும் தலைநகரில் வசிக்கின்றார்கள். அதனால் பார்லிமெண்ட் அங்கிருக்கிறது. அரசும், அரசியல் அதிகாரமும், தலைநகரில் இருப்பதால் எல்லா உத்தரவும் பெற மக்கள் தலைநகரை நாடவேண்டியிருப்பதால், தலைநகர் செழிப்பாகிறது.

இருநூறு ஆண்டுகட்கு முன் சென்னப்பட்டணம் இருந்த இடம் தெரியாது. தமிழ் நாட்டு வரலாற்றுக்குரிய பெரு நகரங்கள் மதுரை, திருநெல்வேலி, தஞ்சாவூர், திருச்சி, காஞ்சிபுரம் ஆகியவை. சென்னப்பட்டணம் தமிழ் சரித்திரத்தில் இடம் பெறாத இடம். சென்னை இராஜதானிக்கு சென்னப்பட்டணம் தலைநகராயிற்று. அங்கு கவர்னர் வந்தார். முதல் மந்திரி ஏற்பட்டார். சட்டசபை உண்டாயிற்று. ஹைகோர்ட் வந்தது. தலை நகருக்குரிய செல்வாக்கேற்பட்டது. அதனால் செல்வம் பெருகியது. இன்று சென்னை நகரின் ஜனத்தொகை 50 இலட்சத்தை எட்டுகிறது. இது தலைநகரின் தன்மை. இந்த வாய்ப்பால் காடாக இருந்த இடங்கள் நாடாக மாறி, நிலம் மணையாகி, சதுரஅடி என்ன விலை என்று கேட்கும் அளவில் நிலைமை மாறிவிட்டது. 1947ல் இந்த மாநிலத்தில் - 11 கல்லூரிகள் இருந்தன. இன்று சென்னை நகரில் மட்டும் 40 கல்லூரிகள் ஏற்பட்டுள்ளன. தலைநகர் தந்த வாய்ப்பு இது.

இன்று இந்தியாவில் முதன்முதலாக எழுத்தறிவின்மையை அழித்த பெருமை கேரளாவைச் சாரும். மற்ற எந்த மாநிலத்திற்கும் இல்லாத பெருமை இது. அந்த மாநில மக்களின் சொந்த முயற்சியால் ஏற்பட்டதல்ல. இதற்குரிய வாய்ப்பு அவர்களுக்குக் கிடைத்ததே காரணம். 400 ஆண்டுகளுக்கு முன் இந்தியாவில் வந்திறங்கிய போர்ச்சுகீசிய வியாபாரிகளை அங்கிருந்த மிளகும் ஏலக்காயும் கவர்ந்தன. அவர்களுடன் கிருத்துவ பாதிரிமார்கள் வந்து பள்ளிகளை அமைத்தனர். கொச்சியே முதல் துறைமுகமானதால் அவர்கள் அங்கேயே இறங்கி, அங்கேயே தங்கினர். அதன் விளைவாக கல்வி ஏராளமாகப் பரவியது. அவர்களுக்குள் உள்ள போட்டியால் கல்வி அதிவிரைவாகவும் பரவியது. அதனால் இன்று illiteracy

அறியாமை மறைந்தது. இமயமலையில் எங்கோ ஒரு மூலையிலுள்ள சிறு கிராமத்திற்குப் போனவர், அங்கு ஒருவர் கேரளாவிலிருந்து வந்து வியாபாரம் செய்வதாகக் கண்டார். உலகெங்கும் கேரள மக்கள் பெருவாரியாகப் பரவியுள்ளதற்கு காரணம் அவர்கள் பெற்ற கல்வியாகும். அக்கல்வி அவர்கள் சொந்த முயற்சியால் பெற்றதல்ல. அங்கு வந்து குடியேறிய பாதிரிமார்களால் ஏற்பட்டதே. இந்த வாய்ப்பு அந்த மாறுதலைக் கொண்டிருந்தது.

மேற்குக் கடற்கரையிலிருப்பதாலும், அதிக அளவு கல்வி பெற்றிருப்பதாலும் துபாய், சவுதி அரேபியா போன்ற மத்திய ஆசிய நாடுகளுக்கு கேரள மக்கள் பெருவாரியாகப் போனார்கள். அங்கிருந்து வருஷம் தோறும் 400 கோடி ரூபாய் கேரளாவுக்கு வருகிறது. அதனால் வாழ்வுவளம் பெற்று விட்டது. இதெற்கெல்லாம் அடிப்படையான காரணமாக இருந்த வாய்ப்பு, அவர்கள் பெற்ற கல்வி.

கேரளாவிலிருந்து இன்று மத்திய ஆசிய நாடுகளுக்குப் போவதைப் போல், கடந்த நூறு ஆண்டுகளாக குஜராத்திலிருந்து கிழக்கு ஆப்பிரிக்க நாடுகளுக்கு குஜராத்திகள் சென்று வியாபாரம் செய்தனர். மகாத்மா காந்தி அது போல் ஆப்பிரிக்கா சென்றவர்தான். பம்பாய் துறைமுகமாக இருந்ததால், ஆப்பிரிக்கா போக ஒரு வசதியிருந்ததால், குஜராத் மாநிலத்தில் இன்று வியாபாரிகள் பெருகி, நாட்டில் அதிகச் செல்வமுடைய மாநிலமாக அது இருக்கின்றது. கடல் கடந்து வாணிகம் செய்யும் வாய்ப்பு அது.

பாரத ரத்தினம் பெற்ற விஸ்வேஸ்வரய்யா மைசூர் திவானாக இருந்தார். அவர் இன்ஜீனியர். 104 ஆண்டு வாழ்ந்தவர். அவர் இறப்பதற்கு முன் வாரம் Collins dictionary காலின்ஸ் டிக்ஷனரியின் புதுப்பிப்பு வெளியானதை அவர் வாங்கிப் படித்துக்கொண்டிருந்தார். 104ம் வயதிலும் கூர்மையான பார்வையும், அறிவும் உடையவர். திருமணமானவரானாலும், மனைவியுடன் வாழாமல் பிரம்மச்சாரியாகவே இருந்தவர். நாட்டின் தொழில் அபிவிருத்தியில் நாட்டம் கொண்டவர்.

இன்று பெங்களுர் industrial city தொழில் நிறைந்த நகரமாக இருப்பதற்கு இவரே காரணம். இவர் இறந்த பொழுது இவருடைய சவ ஊர்வலம் மிகவும் மெதுவாக நகர்ந்து கொண்டிருந்தது. ஊர்வலத்தை நிறுத்தி ஆங்காங்கு அவருடல் மீது மலர்வளையம் வைப்பதால் நாழியாகிக் கொண்டிருந்தது. முக்கியமான இடங்களில் மட்டும் நிறுத்தினால் போதும், மலர் வளையம் இருக்குமிடமெல்லாம் நிறுத்த வேண்டாம் என்று மேலிட உத்தரவு வந்த பொழுது, விஸ்வேஸ்வரய்யா நிறுவிய ஸ்தாபனங்களில் மட்டுமே ஊர்வலம் நிற்பதாக பதில் வந்தது. பத்தடிக்கு ஒரு நிறுவனம் பங்களூரில் அவர் ஸ்தாபித்தது. அவருடைய படமில்லாத இடங்களை அவ்வூரில் பார்ப்பது அரிது. விஸ்வேஸ்வரய்யா மைசூரில் தொழிலை அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டும் என்று நினைத்தது மைசூருக்கு ஒரு வாய்ப்பு. அதனால் இன்று பங்களூர் தொழில் நகரமாகியிருக்கிறது.

1950ல் தமிழ் நாட்டிலுள்ள தொழில்களில் மூன்றில் ஒரு பகுதி நாட்டுக் கோட்டை செட்டிமார் கையிலிருந்ததாகச் செய்தி. நாட்டுக்கோட்டை செட்டிமாருடைய மொத்த ஜனத்தொகை அன்று 1½ லட்சம். 3 கோடி ஜனத்தொகையுள்ள தமிழ் நாட்டின் மூன்றில் ஒரு பகுதி தொழிலை ஒன்றரை லட்சம் ஜனத் தொகையுள்ள செட்டிமார் பெற்றது எப்படி? அவர்கள் குடும்பங்களில் அன்று ஒரு பழக்கம் இருந்தது. எவ்வளவு பணக்காரனானாலும் தன் பிள்ளைகளை மற்றவர்கள் கடைகளில் விட்டுப் பயிற்சி கொடுப்பது வழக்கம். முதல் பயிற்சி முடிந்தால் பையன் அரைக்கால் ஆள் ஆகிறான். அதிலிருந்து 8 கட்டம் தாண்டி முழு ஆளான பின் தன் சொந்தக்கடைக்கு வருகிறான். பிறரிடம் வேலை செய்வதால், செல்லம் கொடுக்க வழியில்லை. பயிற்சியில் எல்லா கட்டங்களும் உண்டு. பணம், பொருள், நிர்வாகம், கீழ்ப்படிதல், கணக்கு, வாடிக்கை, கொள்முதல் என எல்லாப் பகுதிகளுக்கும் பயிற்சியுண்டு. இது போன்ற முறையான பயிற்சியை தங்கள் நிறுவனத்தை விட்டு அகன்று பிள்ளைகள் பெற ஏற்பாடு செய்தது இந்தச் சமூகம் ஒன்றுதான். அவர்களுடைய ஸ்தாபனங்கள் திவாலாவதில்லை. அவர்கள் செல்வம் அளவு கடந்து பெருகியதற்கு இப்பயிற்சியை ஏற்றுக் கொண்டதே காரணம். அவர்களுக்கு வாய்ப்பாக அமைந்தது இப் பயிற்சியாகும்.

சென்னை வரும் பொழுதெல்லாம் நேரு பண்பும் நாகரிகமும் நிறைந்த சென்னைக்கு வருவதில் எனக்கு சந்தோஷம் என்பார். நாட்டின் எல்லா மாநிலங்களுக்கும் சென்றவர்களுக்கும், எல்லா மாநில மக்களுடன் பழகியவர்களுக்கும் நேரு சொல்லியதிலுள்ள உண்மை புரியும். தென்னிந்தியா உயர்ந்த நாகரிகமுடைய இடம். வட நாட்டிலிருந்து காசி சர்வ கலாசாலை M.Sc. மாணவர்கள் இருவர் இங்கு பிரயாணம் செய்தனர். ஹோட்டலில் சாப்பிட வந்தனர். சர்வர் அவர்களிடம் வந்து Sir, What do you want, ஐயா உங்களுக்கு என்ன வேண்டும் என்று ஆங்கிலத்தில் கேட்டான். அவனுக்குப் பதில் சொல்லாமல் அருகே இருந்தவரை நோக்கி இது என்ன ஆச்சரியமாக இருக்கிறதே, மெட்ராஸில் சர்வர் கூட இங்கிலீஷ் பேசுகிறாரே, எங்கள் ஊரில் படித்தவர்கள் கூட இங்கிலீஷ் பேசுவதில்லை என்று கேட்டார். வடநாட்டில் 12வுடன் 8யைக் கூட்ட விரல் விடுவது வழக்கம். நம்மூர் பையன்கள் அந்தக் கடையிலிருந்தால் உடனே 20 என்று சொன்னால் அவர்கள் அவனை பெரிய புத்திசாலி எனக் கருதுவார்கள்.

அத்துவைதம், துவைதம், விசிஷ்டாத்துவைதம் ஆகிய மூன்றும் இந்நாட்டுப் பெருமதங்கள். அவற்றை ஸ்தாபித்தவர்கள் சங்கரர், மத்துவர், இராமானுஜராவர். அம்மூவரும் தென்னிந்தியாவில் பிறந்தவர்கள். நாயன்மார்கள் 63 பேர்; ஆழ்வார்கள் 12 பேர். அவர்களுக்குப் பின் வந்த மகான்கள் பலர். பட்டினத்தார், வள்ளலார், மகரிஷி போன்ற பலர் உதித்தனர். நாட்டில் 100 பேர் பெரிய சித்தி பெற்றவர்களானால், தமிழ் நாட்டில் மட்டும் சித்தி பெற்ற மகான்கள் 100 பேர் உண்டு.

மராட்டியர்களும், தமிழர்களும் நிதானமாக உட்கார்ந்து தத்துவம் பேசுவது போல் வங்காளியால் முடியாது என்கிறார் பகவான் ஸ்ரீ அரவிந்தர். வங்காளி உணர்ச்சி வசப்பட்டவன், அவனால் நிதானமாக தத்துவ விசாரம் செய்யமுடியாது என்று விளக்குகின்றார்.

இதுவரை சுதந்திரம் வந்தபின் எல்லா பிரதமர்களும் U.P. உத்திரபிரதேசத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். தென்னிந்தியர்கள்

ஜனாதிபதி ஆகலாம். பிரதமராக முடியாது என்று சஞ்சீவ ரெட்டி பேசினார். நரசிம்மராவ்தான் முதல் தென்னிந்தியப் பிரதமர்.

பிரிட்டிஷ் ராணுவத்திலும், இன்று நம் படையிலும் சீக்கியர்களுக்கு விசேஷ மரியாதை. வீரன் என்ற பெயர் எடுத்தவர்கள். சுதந்திர இயக்கத்தில் பகத்சிங் தூக்கு மேடைக்கு போன சமயம் சீக்கிய வீரர்கள் ஏராளமானவரை அந்தமானில் சிறைப்படுத்தினார்கள். கமகாட்டமரு என்ற கப்பல் நிறைய அவர்களை அழைத்துச் சென்றார்கள். அவர்களில் ஒருவர் 155 நாள் உண்ணாவிரதமிருந்தார்.

இந்தியாவினுடைய எதிரிகள் அனைவரும் கைபர் கணவாய் வழியாக உள்ளே வந்தவர்கள். அப்பகுதிகளிலிருப்பவர்கள் பக்கத்தில் வாளை வைத்துக் கொண்டு தூங்குவார்கள். எந்த நேரம் என்ன ஆபத்து வரும் என்று தெரியாது. நாடு அஸ்ஸாம் வரை கிழக்கிலும், சென்னை வரை தெற்கிலும் பரவியிருந்தாலும் இந்நாட்டின் உயிரைக் காப்பாற்ற எந்த நேரமும் போரிடும் நிலைமை மேற்கேயுள்ளவர்க்கே அமைந்தது. அதனால் பிஷாவரிலிருந்து டெல்லிவரை உள்ள மக்கள் தொடர்ந்து போரிட்டனர். அதனால் வீரம் மிக்கவரானார்கள். இன்றும் வீரர்களாகத் திகழ்கின்றனர். தன் உயிரையும், தன் நாட்டு உயிரையும் காப்பாற்றப் போரிடும் நிலையிலுள்ளவனுக்கு நிதானமாகச் சிந்திக்க முடியாது. சிந்தித்தால் போரிட முடியாது. கடந்த 1500 வருஷமாக இந்தியாவைக் காத்த பெருமை இம்மக்களுக்குரியது. அவர்கள் வீரம் பெரியது. தைரியம் சிறந்தது. 1000 வருஷமாக டெல்லியே தலைநகராக அமைந்தது. எனவே படையெடுப்பு டெல்லியை நோக்கி வந்தது. போர் முனையில் உள்ளவன் உயிரைக் கொடுத்துப் போரிட்டால், அவனுக்கு உத்தரவு போட தலைவர் தேவை. போர்முனையில் போரிட முடியும். தலைமைக்குரிய நிதானத்துடன் யோசனை புறப்படாது. போர் முனைக்குப் பின்னணியில் உள்ளவரே தலைமை தாங்குவார்கள். உத்தரப்பிரதேசம் அந்த இடத்தில் அமைந்துள்ளதால், நாட்டின் தலைவர்கள் அங்கிருந்து எழுகின்றார்கள். Leadership தலைமை அவனுக்கு இயல்பானது.

1000 மைலுக்கப்பால் சண்டை நடக்கின்றது என்றால் தென்னிந்தியாவில் நாம் நிதானமாக வாழ முடியும். மூன்று பக்கமும் கடலிருப்பதால் எதிரிகளில்லை. வடநாட்டுக்கு வரும் எதிரியை அங்குள்ளவர் சமாளித்துக் கொள்வதால், வடநாட்டில் போர் மூண்டதுபோல் தென்னாட்டில் எல்லைக்கு ஆபத்தில்லை. ஆபத்தில்லாத இடத்தில் அமைதியுண்டு. அமைதியில் சிந்தனை தெளிவுறும். சிந்தனை சிறந்தால் தத்துவம் பிறக்கும். நாட்டின் எல்லா பெரிய தத்துவங்களும் காலடியிலும், காஞ்சீபுரத்திலும் உற்பத்தியானதில் வியப்பில்லை.

பஞ்சாபிலுள்ளவர்க்கு போரிடும் வாய்ப்பு, உத்தரப்பிரதேசத்திலுள்ளவர்க்கு தலைமை தாங்கும் வாய்ப்பு, நமக்குச் சிந்திக்கும் வாய்ப்பு இந்த வாய்ப்புகள் பூகோள அமைப்பால் சரித்திரம் நமக்கு வழங்குகிறது. இதுவே வாய்ப்பின் சரித்திரம்.

வங்காளம் டெல்டா பகுதி, அளவு கடந்த நீர்வளம் அபரிமிதமான பகுதி. கங்கை பாயும் இடம். அதற்கடுத்த பர்மாவில் நெல் வயலில் 4 அடி தண்ணீர் நிற்கும். படகில் சென்று அறுவடை செய்வார்கள். நீர்வளம் பெருகியதால் அளவு கடந்த பொருள் வளமுண்டு. பொருள் நிறைந்த ஊரில் மக்கள் மனவளம் நிறைந்தவர்களாக இருப்பார்கள். உள்ளம் செழித்திருப்பதால் சிந்தனை உற்பத்தியாகுமுன், உணர்ச்சி மேலிடும். நீர்வளம் மிகுந்த பகுதிகளுக்குரிய இலட்சணம் இது. அதனால் வங்காளிகள் உணர்ச்சி வசப்படுவது எளிது. நிதானமாகச் சிந்திக்கும் திறன் அதுபோன்ற இடங்களில் எளிதில் உற்பத்தியாவதில்லை. செல்வ வளம் பெருகியதின் சிறப்பு இது.

ஓட்டை உடைசல் பொருள்களை உற்பத்தி செய்த நாடு ஜப்பான். இன்று உலகப் பெருநாடாக வணிகத்தில் பெயர் வாங்கி, நீண்டநாள் உழைக்கும் பொருள்களை சிறப்பாகத் தயார் செய்கிறது. இரண்டாம் உலக மகாயுத்தத்தால் சீரழிந்த நாடு ஜப்பான். இரண்டு அணுகுண்டு விழுந்த இடம். யுத்தம் முடிந்தபின் ஜப்பான் அமெரிக்க ஆதிக்கத்திலிருந்தது. அதனால் அதற்கு இராணுவ பட்ஜெட் கிடையாது. அந்தச் செலவு

ஆக்கிரமித்திருந்த அமெரிக்காவைச் சேர்ந்தது. இன்று இந்திய பட்ஜெட் 70 ஆயிரம் கோடி ரூபாய். அதில் இராணுவ பட்ஜெட் 16 ஆயிரம் கோடி ரூபாய். இன்று நாம் இராணுவத்திற்காக 16 ஆயிரம் கோடி செலவு செய்யாவிட்டால் அது நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்குப் பயன்படும். கடந்த 45 வருஷமாக ஜப்பானுக்கு இராணுவ பட்ஜெட்டில்லை. அந்தச் செலவு மிச்சம். அதனால் அதன் தொழிலும், கல்வியும் வளர்ந்தன. பிரிட்டன், பிரான்ஸ், அமெரிக்காவை கலக்கும் அளவுக்கு இந்த வாய்ப்பு ஜப்பானை வளர்த்துவிட்டது. சாதாரண வாய்ப்பாகத் தோன்றும் இந்த அம்சம் இன்று உலகில் இரண்டாவது பணக்கார நாடாக ஜப்பானை மாற்றியுள்ளது. இந்த வாய்ப்பால் தான் இந்த பலன் ஏற்பட்டதா என்ற கேள்வி வரலாம்.

ஜெர்மனி அதேபோல் ஆக்கிரமிக்கப்பட்ட நாடு. நாட்டின் பாதியை மேற்கு ஜெர்மனி என்றனர். அங்கும் இராணுவ பட்ஜெட் கிடையாது. அதனுடைய பொருளாதார வளர்ச்சியும் ஜப்பானின் வளர்ச்சியைப் போன்றது. உலகத்தில் மதிப்புள்ள கரன்ஸி டாலர் என்றிருந்த நிலையை ஜப்பானுடைய கரன்ஸி (Yen) யென்னும், ஜெர்மனியுடைய கரன்ஸி மார்க்கும் (Mark) அசைக்க முயல்கின்றன. இராணுவ பட்ஜெட் இல்லை என்பது ஒரு வாய்ப்பு. அது ஒரு நாட்டை உலகத்தில் முதன்மையாக்க உதவும் என்று நாம் அறிகிறோம்.

1900 வரை அமெரிக்கா என்றால் ஐரோப்பாவில் கேலியாகப் பேசுவார்கள். உழைப்பாளிகளுடைய ஊர் அமெரிக்கா. அங்கு, உயர்ந்த பழக்கம், பண்பில்லை என்பது பொதுக் கருத்து. பணம் மட்டும் இருக்கிறது, அதை நாம் உயர்வாகக் கருதமுடியாது என்ற அபிப்பிராயம் உண்டு. 1900லிருந்து 1950 வரை ஐரோப்பா அமெரிக்காவிலிருந்து பல்வேறு உதவிகளைப் பெறத் தவறியதில்லை. 1950-க்குப் பின் அமெரிக்கர்கள் எல்லாத் துறையிலும் சிறந்து விளங்க ஆரம்பித்தார்கள். நோபல் பரிசும் அமெரிக்காவை நோக்கிச் சென்றது. உலகத்தில் எல்லா அம்சங்களுக்கும் அமெரிக்காவே முதன்மை பெற்றது போன்ற நிலை கடந்த 20 வருஷமாக நிலவுகிறது. இந்த நிலைமை எப்படி ஏற்பட்டது?

காடாக இருந்த நாட்டில் ஐரோப்பியர் குடியேறி காட்டைத் திருத்தி நாடாக மாற்ற முனைந்தனர். இது எவ்வளவு பெரிய முயற்சி என்று நாம் அறிய வேண்டுமானால், சமமில்லாத இடங்களில் மனை வாங்கி வீடு கட்டியவர்களைக் கேட்டால் மேட்டை அழித்து, பள்ளத்தை நிரவிய பாட்டை அவர்கள் விளக்குவதில் அறியலாம்.

நாடு உற்பத்தியாக காடு அழிய வேண்டும். ஊரின் எல்லையிலுள்ள காட்டை அவசியத்தின் பேரில் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக அழித்து, அங்குள்ள நிலத்தைப் பண்படுத்தி பயிரிட்ட வரலாற்றைக் கேட்டால் சுமார் 15, 20 ஏக்கர் நிலத்தை 50, 60 ஆண்டுகளில் திருத்தியதாகச் சொல்வார்கள். ஆயிரம் ஏக்கர் காட்டை அழித்து நிலமாக மாற்றும் முயற்சியை சாதாரணமாக மனிதன் விரும்பி ஏற்றுக் கொள்வதில்லை. ஆனால் ஆயிரம் ஏக்கர் 100, 200 ஆண்டுகளில் கழனியாகத் தானே மாறியதுண்டு. அமெரிக்கர்கள் ஓரிடத்தில் புதியதாகக் குடியேறினால் ஆயிரம் ஏக்கர் நிலத்தை அவசரமாகத் திருத்தினால்தான் உயிர்வாழ முடியும் என்ற நிலை. 200 ஆண்டுகளில் தானே மனிதன் செய்து முடித்ததை, நிர்பந்தத்தை யொட்டி 10 அல்லது 20 ஆண்டுகளில் அமெரிக்கர்கள் முடிக்க வேண்டியதாயிற்று. அதனால் அவர்கள் திறனும், உறுதியும், உழைப்பும், சாதாரண மனிதனைப் போல் 10 அல்லது 20 மடங்காகப் பெருகியது. அவன் செய்யும் எல்லாக் காரியங்களும் இந்த அளவுகடந்த சக்தியால் அபரிமிதமாகப் பரிமளித்தன.

புதிய சமுதாயத்தை உற்பத்தி செய்யும் நிர்பந்தம் அவனுக்கு வாய்ப்பாக அமைந்து இந்த நூற்றாண்டில் எல்லாத் துறையிலும் பெரும் பலன் அளிக்கிறது.

மேலை நாடுகள் செல்வம் பெருகியும், ஆசிய நாடுகள் வளம் குன்றியும் இருப்பதற்கு ஒரு காரணம் உண்டு. மேலை நாடுகள் பொதுவாகக் குளிர் நாடுகள். வருஷத்தில் 3 மாதம் பனியால் வெளியே வரமுடியாது. எந்தப் பயிரும் உயிருடனிருக்காது. அதனால் மற்ற மாதங்களில் வருஷத்திற்கு வேண்டிய உணவு தானியங்களையும், குறிப்பாக குளிர் காய விறகு, கரி

ஆகியவற்றையும் அவன் சேகரித்துக் கொள்ள வேண்டும். நடைமுறையில் அவன் ஆறு மாதத்தில் தனக்கு வருஷத்திற்கு வேண்டியதை சேகரம் செய்து கொள்ள வேண்டும். இல்லையென்றால் பிழைக்க முடியாது. அத்துடன் குளிரான பிரதேசம் என்பதால் நம் போன்று லேசான உடைகளுடனிருக்க முடியாது. அதிகச் செலவில் கம்பளி உடைகள், போர்வைகளைக் கட்டாயமாக வாங்க வேண்டும். எளிய கூரை வீடுகளில் குடியிருக்க முடியாது. பனியிலிருந்து காப்பாற்றும் தரமான வீடுகள் தேவை. அங்கு குளிரைப் போக்க 3 மாதத்திற்கு எரிபொருள் தேவை. ஆறுமாதத்தில் அதிகமாகத் தனக்கு வேண்டிய அனைத்தையும் அவன் சேகரம் செய்தால்தான் உயிர் வாழ முடியும் என்பதால் அதிக அளவு உழைக்கவேண்டும். அந்த நிர்ப்பந்தம் உஷ்ணப் பிரதேசங்களிலுள்ள நமக்கில்லை. அதிகமாக உழைப்பதுவே நாட்டு மரபு என்பதால் அவர்கள் தரம் உயர்கிறது. உயர்ந்த திறமை உற்பத்தியாகிறது. அதனால் விஞ்ஞான முன்னேற்றம் ஓரளவு வந்தவுடன் அதன் முழுப் பலனையும் பெற முடிகிறது, முன்னேற்றம் விரைவாக வருகிறது. குளிர் சீதோஷ்ணம் அவர்களுக்கு அமைந்த வாய்ப்பாகிறது.

கோயம்புத்தூர் ஜில்லா தொழில் மயமான ஜில்லா. Farmers of India இந்திய விவசாயிகள் என்ற பொருள்படும் தலைப்பில் சிவராமன் என்ற IAS அதிகாரி எழுதிய புத்தகம் பிரபலமானது. கோயம்புத்தூர் விவசாயியிடம் 5 ஏக்கர் கரம்பு நிலத்தைக் கொடுத்தால், கொஞ்ச நாளில் அதை முதல் தரமான நிலமாக மாற்றி விடுவான் என்று அப்புத்தகத்தில் எழுதினார். வெளியூரிலிருந்து கோயம்புத்தூருக்குப் பயிரைப் பார்க்கவந்த பெரிய விவசாயி கேழ்வரகு நிலத்தைப் பார்த்தார். எல்லாச் செடிகளும் ஒரே உயரமாக இருந்தது அவருக்கு ஆச்சரியமாக இருந்தது. அவர் ஊரில் ஒரு செடி சிறியதாகவும், மற்றது பெரியதாகவும் அலங்கோலமாக இருக்கும். செடிகளின் உயரம் ஒரே அளவாக இருக்க வேண்டுமானால், விதை ஒரே தரமாக இருக்க வேண்டும். நிலம் மேடு பள்ளமில்லாமலிருக்க வேண்டும். நீர் பாய்ச்சும் பொழுது எல்லா இடத்திற்கும் ஒரே அளவு தண்ணீர் செல்ல வேண்டும். இது மனிதனால் முடியாத காரியம்.

இதை நான் செய்ய வேண்டுமானால் அடுத்த ஜன்மத்தில் கோயம்புத்தூர் விவசாயிக்கு மகனாகப் பிறந்தால்தான் முடியும் என்றார்.

எதனால் கோயம்புத்தூரில் இந்தச் சிறப்புள்ளது. மேற்கூறிய புத்தகத்தில் IAS அதிகாரி சிவராமன் கோயம்புத்தூரை இந்தியாவின் முதன்மையான விவசாய ஜில்லா என்று வர்ணிக்கின்றார். இதன் இரகச்யம் என்ன? எப்படி விவசாயத்திலும் தொழிலிலும் கோயம்புத்தூர் முதன்மை பெற்றுள்ளது?

பம்பாயில் பஞ்சாலைகள் ஏற்பட்ட பொழுது கரிசல் மண் நிறைந்த கோயம்புத்தூர் அந்த ஆலைகளுக்குப் பஞ்சு பயிரிட்டு அனுப்பினார்கள். அதனால் இலாபமேற்பட்டது. விவசாயம் உபரி இலாபம் உற்பத்தி செய்தால் அங்குத் தொழில் உற்பத்தியாகும் என்பது பொருளாதார விதி. இந்த விதியைக் கண்டு பிடித்தவருக்கு, நோபல் பரிசு கொடுத்தார்கள். பஞ்சு பயிரிட்டு பணம் சம்பாதித்தவர்கள் பஞ்சைச் சுத்தம் செய்யும் தொழிற்சாலைகளை (ginning factory) ஆரம்பித்தார்கள். அடுத்த தலைமுறையில் நெசவாலைகளை ஆரம்பித்தார்கள். நெசவாலைகள் பரவ ஆரம்பித்த பின் அதையொட்டி இதர தொழில்கள் வளர ஆரம்பித்தன. Pykara hydel project பைக்காரா திட்டம் இதற்கு உதவியாக வந்து சேர்ந்தது.

தஞ்சாவூர் விவசாயி காலால் மடை தள்ளி நிலத்திற்கு உரம் போடாமல் பயிரிடுபவன். அவனுக்கு தண்ணீர்ப் பஞ்சம் கிடையாது. கோயம்புத்தூரில் விவசாயம் அபரிமிதமாகப் பரவாத காலத்து, கரம்பாக இருந்த நிலத்தை எடுத்து அதைப் பண்படுத்தி உரமிட்டு, கொஞ்சம் கொஞ்சமாகப் பயிரிடும் நிலமாக மாற்ற வேண்டும். தானே இயற்கையில் நூற்றாண்டில் ஏற்பட்ட (topsoil) மண் வளத்தை மனிதன் அறிவாலும், முயற்சியாலும், தொடர்ந்த கவனிப்பாலும் பத்து பன்னிரெண்டு ஆண்டுகளில் சாதிக்க வேண்டுமென்றால் அது பெருமுயற்சி. அமெரிக்கர்கள் காட்டை நாடாக மாற்றும் முயற்சிக்கு ஈடானது. இப்பெரு முயற்சியால் நிலத்தைத் திருத்திப் பண்படுத்தியவனுக்கு பயிரிடுதல் எளிய வேலை. தண்ணீர் வேண்டுமானால் இதர

ஜில்லாக்களில் பம்ப்செட்டி ருந்தால் தண்ணீர் இறைத்துக் கொள்ளலாம். கோயம்புத்தூரில் நீரைக் கண்டுபிடிப்பது சிரமம்.

நிலத்தில் அவர்கள் நீர் பாய்ச்ச வெட்டிய கிணறுகள் ஒரு சிறு குளம் போலிருக்கும். பொதுவாக பாறை இருப்பதால் 40 அடி, 60 அடி ஆழம்கூட பாறையை உடைத்துக் கிணறு தோண்ட வேண்டும். நிலத்தைத் திருத்துவது நூறாண்டு முயற்சி என்றால் ஒரு கிணறு எடுக்க நூறு குடும்பத்தின் முயற்சிக்கு சமமான உழைப்பை ஒருவர் நல்க வேண்டும். இந்த இரண்டு பெரிய முயற்சிகளும் விவசாயியின் உழைப்புத்திறனை 100 மடங்கு உயர்த்தி விடுகிறது. அதன்பின் பயிரிடுதல் ஒரு சிறிய வேலை. சிறப்பான பலன் உபரியாகிறது. உபரி விவசாய வருமானம் தொழில் வளர அஸ்திவாரமாகிறது. இந்தச் சந்தர்ப்பம் கோயம்புத்தூர் மக்களுக்கு ஒரு வாய்ப்பாக அமைந்த பொழுது பம்பாய் பஞ்சாலைகள் மேலும் ஒரு வாய்ப்பை அதனுடன் சேர்த்தன.

இவையிரண்டையும் பொன் போல் விவசாயி போற்றியதால் இன்று கோயம்புத்தூர் இந்தியாவிலேயே விவசாயத்திலும், தொழிலிலும் முதன்மையான ஜில்லாவாக விளங்குகின்றது.

நிலம் திருத்த வேண்டிய நிர்ப்பந்தமும், நீர் கிடைக்காததும் பஞ்சு பயிரிடும் சந்தர்ப்பமும் அவர்களுக்கு கிடைத்த பெருவாய்ப்புகள்.

சுதந்திரம் வந்தவுடன் நம் நாட்டில் தொழில் அதிகமில்லை. குண்டுசி கூட லண்டனிலிருந்து வரவேண்டிய பரிதாப நிலையிலிருக்கிறோம் என்று சுதந்திர இயக்கத் தலைவர்கள் பேசுவார்கள். ஆனால் சுதேசி இயக்கம் அன்னியப் பொருள்களையும், அன்னியத் துணியையும் பகிஷ்காரம் செய்ததால் textile mills பஞ்சாலைகள் மட்டும் மக்கள் ஆதரவால் பெருகி நின்றன. சுதந்திர இயக்கம் நம் நாட்டுத் தொழிலுக்கு அளித்த வாய்ப்பு இது. பம்பாய், அகமதாபாத், மதுரை, கோயம்புத்தூர், கான்பூர் போன்ற இடங்களில் துணி நெய்யும் ஆலைகள் பெருகின.

பேச்சு வன்மையால் அரசியல் அதிகாரத்தைப் பெறுவது பல நாடுகளில் நடந்த நிகழ்ச்சி. நம் நாட்டிலும் பேச்சு வன்மையைப் பெருவாய்ப்பாகக் கொண்டு ஆட்சி பீடத்தை அடைந்தவர்கள் அதிகம். அரசியல் கட்சிக்குப் பேச்சுத் திறமை ஒரு வாய்ப்பு.

தங்கள் குல ஆசாரத்தைப் பின்பற்ற வேண்டி சமஸ்கிருதம் கற்றுக்கொண்டவர்களுக்கு, ஆங்கிலப் படிப்பு வந்தவுடன், ஆங்கிலத்தை எளிதில் கற்க முடிந்தது. தமிழ், சமஸ்கிருதம் நன்றாகப் பயின்றவர்களுடைய குழந்தைகள் எளிதில் ஆங்கிலம் கற்றதால், இந்த நூற்றாண்டில் முதல் பாதியில் சர்க்கார் உத்தியோகங்களில் பெரும்பாலும் அவர்களே இருந்தனர். சமஸ்கிருதப் படிப்பு, ஆங்கிலேயர் வந்த பின், உத்தியோக வாய்ப்பை உபரியாகக் கொடுத்தது.

கிருஸ்துவ மதம் பரவிய காலத்தில் போப்பாண்டவருடைய செல்வாக்கு அதிகம். அதனால் ரோமாபுரியை நடைமுறையில் ஆண்டவர் போப்.

ஐரோப்பாவிலுள்ள பல நாடுகளில் அரசு போப்பாண்ட வரால் நிர்ணயிக்கப்பட்டது. மதவழிபாட்டை நடத்திச் செல்ல வேண்டியவருக்கு மக்களிடையே கிடைத்த செல்வாக்கால் அரசியல் அதிகாரம் மறைமுகமாக வருகிறது.

எகிப்து இன்றும் உலகப் பிரசித்தி பெற்ற நாகரீகமாக விளங்குவதற்கு அந்நாட்டைச் செழிப்பிப்படுத்தும் நைல் நதியே காரணம்.

எந்தப் பெரிய மனிதர் வாழ்வுக்குப் பின்னாலும், அல்லது பெரிய ஸ்தாபனத்திற்குப் பின்னாலும், ஏதோ ஒரு வாய்ப்பு அமைந்துள்ளதைக் காணலாம்.

பள்ளிக்கூடத் தலைமை ஆசிரியர் அகில இந்திய ஸ்தாபனத்தின் தலைவராகி, பிரிட்டிஷ் பிரதம மந்திரியைப் பார்த்து இந்தியப் பிரதிநிதியாகப் பேசி, இங்கிலாந்து முழுவதும் பிரயாணம் செய்து பிரசங்கம் புரிந்து உலகப் பிரசித்தி பெற்றது அவர் பெற்ற ஆங்கில அறிவை இந்தியாவிலும், இங்கிலாந்திலும்

எவரும் பெறாத முறையில் உயர்வாகப் பெற்றது அவருக்கு அத்தகைய வாய்ப்புகளை அளித்தது.

வசதி வாய்ப்பாகும் நிலையுண்டு. சிரமம் வாய்ப்பாவதும் உண்டு. இராஜஸ்தானில் தண்ணீர் கிடையாது. பாத்திரங்களை மணலால் தேய்த்து, தூசி தட்டி துடைத்து உபயோகப் படுத்துவார்கள். தண்ணீரை சிக்கனமாகப் பயன்படுத்துவதால் அவர்கள் சிக்கனத்தைக் கற்றுக்கொண்டார்கள். அதனால் எந்தப் பொருளையும் கண்ணும் கருத்துமாகப் பயன்படுத்தும் குணம் ஏற்பட்டது. அதுவே பணத்தை உபயோகிப்பதிலும் வந்தவுடன், பணம் பெருகியது. இராஜஸ்தானிலுள்ளவர்கள் இன்று நாடு முழுவதும் பணத்தின் அதிபதியாக பரவியுள்ளார்கள். தண்ணீர் இல்லாத சிரமத்தால் வந்த சிக்கனம், பணப்பெருக்கத்திற்குப் பயன்படுகிறது.

யூதர்களுக்குச் சொந்த நாடில்லை. அதனால் அவர்களுக்கு (insecurity) பாதுகாப்பில்லை என்ற உணர்வு அதிகம். அதனால் வேறு வகையில் பாதுகாப்புத் தேடவேண்டி செய்யும் தொழிலை அதிக தீவிரத்துடன் கவனித்து பெரிய வெற்றி கண்டார்கள். உலகெங்கும் யூதர்கள் எந்தத் தொழிலிலும் சிறந்து விளங்குவதற்கு நாடில்லை என்ற உணர்வு காரணம்.

இஸ்ரேல் நாட்டில் நிலம் இல்லை. மண் இல்லை. மண் இல்லாமல் அவர்கள் விவசாயம் செய்யக் கற்றுக்கொண்டார்கள். ஒரு கூடை மண் கொண்டுவந்து பாறையிலுள்ள பள்ளத்தில் போட்டு அதில் வாழைபோன்ற மரத்தை நட்டு, விஞ்ஞான ரீதியாகப் பயிரிட்டு நமக்குக் கிடைக்கும் மகசூல் போல் பல மடங்கு பெறுகிறார்கள். மண் இல்லாதது ஒரு சிரமம். அந்தச் சிரமத்தை ஒரு வாய்ப்பாக மாற்றி உலகப் பிரசித்தி பெற்ற விவசாயம் செய்து ஏராளமான காய்கறி, பழங்களை ஏற்றுமதியும் செய்கிறார்கள். அங்கு விளையும் ஆரஞ்சு பழத்தில் அளவு கடந்த ரசமிருப்பதால், அந்தப் பழச்சாறு சிந்தாமல் பழத்தை உரிப்பது கடினம். தண்ணீர் இல்லை. மண் இல்லை. ஆனால் விவசாயம் அற்புதமாக இருக்கிறது. சிரமத்தை வாய்ப்பாக மாற்றிய பெருமை இவர்களுக்கு உண்டு.

சிங்கப்பூர், தாய்வான், கொரியா, ஹாங்காங் ஆகியவை உலகப் பிரசித்திபெற்ற முறையில் வியாபாரம் செய்வது இது போன்ற ஒரு வாய்ப்பால்தான்.

வசதியை வாய்ப்பாக்கலாம்; சிரமத்தை வாய்ப்பாக்கியவர்களுண்டு, என்றால் எதையும், எந்தச் சந்தர்ப்பத்தையும் ஒரு நல்ல வாய்ப்பாக்க முடியும் என்று தெரிகிறது.

வாய்ப்பின் வகைகள் பல. எல்லா நிலைகளிலும் வாய்ப்புண்டு.

நம்மூர் வழியே போடப்படும் புதுரோடு நம்முருக்கு புது வாய்ப்பை அளிக்கிறது. வெண்கலம் போன்ற உடல் நிலையை என் பெற்றோரிடமிருந்து பெற்றேன் என்பது ஒரு வாய்ப்பு. இனிமையாகப் பழகும் குணத்தை என் பள்ளியில் கற்றேன் என்பது அதிக வாய்ப்புடையது. எனக்கு ஞாபகம் அதிகம். அதுவே எனக்கு நல்ல உதவியாகிவிட்டது என்பது அதைவிட உயர்ந்தது. எனக்கு பாங்க் முதல் கொடுத்துதவியது என்பார் ஒருவர். நான் இந்தப் புதிய டெக்னாலஜியைக் கண்டு கொண்ட பின் முன்னுக்கு வந்தேன் என்பவர் மற்றொருவர்.

உடல் நலமும், ரோடும் முதல் நிலை (physical) வாய்ப்புகள். இனிமையான பேச்சும், பாங்க் முதலும் இரண்டாம் நிலை (vital) வாய்ப்புகள். ஞாபகமும், டெக்னாலஜியும் (mental) மூன்றாம் நிலை வாய்ப்புகள்.

நான் எதைச் செய்தாலும் கூடி வருகிறது என்பது நான்காம் நிலையான (spiritual opportunity) ஆன்மிக வாய்ப்பு, அதை இராசி என்கிறோம். உடல் நலத்தைப் பெற்றோரும், ரோடை சர்க்காரும், இனிய பழக்கத்தைப் பள்ளியும், முதலை பாங்கும், ஞாபகத்திற்கு ஒரு தந்திரத்தை அறிவாளியும், டெக்னாலஜியை இன்ஜினீயரும், இராசியை ஒரு மகானுடைய அனுக்கிரஹத்தாலும் மனிதன் பெறலாம். வாய்ப்பின் தரம் உயர்ந்தால் அதன் பலன் உயரும்.

பொதுவாக மனிதன் இது போன்ற வாய்ப்பை நாடிப் பெறுகிறான். அவை மனிதனை நாடி வருவதும் உண்டு. அது

குறைவு. வாய்ப்புகள் ரோடு மூலம் வந்தால் அனைவருக்கும் பயன்படும். ஞாபக சக்திக்குரிய முறையை ஒருவருக்கு கற்றுக் கொடுத்தால் அவருக்கு மட்டும் பயன்படும்.

வாய்ப்பு எவ்வளவு பெரிதானாலும் பயன் அவரவர் நிலைக்கேற்பவே அமையும். இந்த ஊரில் பெரிய தொழிற்சாலை ஏற்படுவது அனைவருக்கும் வாய்ப்பானாலும், காண்ட்ராக்டருக்கு பெரிய இலாபமும், வேலை தேடுபவனுக்கு தினக்கூலியும், பெரிய இன்ஜீனியருக்கு மேனேஜர் வேலையும், அவரவர் நிலைக்கேற்பவே பலன் கிடைக்கும். இது அவரவர் (social status) சமூகநிலை. மனநிலை என ஒன்றுண்டு. எதுவும் நமக்கில்லை என்பது ஒரு மனநிலை. நமக்குப் பயன்பட வேண்டுமானால், அது நமக்குப் பொருத்தமானதாக இருக்க வேண்டும் என்பது மற்றொரு மனநிலை. எந்த நிலைக்குப் பொருத்தமாகவும் நான் மாறிக் கொள்ள முயலவேண்டும் என்பது உயர்ந்த மூன்றாம் நிலையிலுள்ள மனநிலை.

உயர்ந்த மனநிலையிருந்தால் எதையும் வாய்ப்பாக மாற்றிக் கொள்ளலாம். அதுவே அன்னையின் கொள்கை. அவர் போற்றுவது. எதையும் வாய்ப்பாக மாற்றிக் கொள்ளும் மனநிலை உள்ளவனுக்கு எதுவும் வாய்ப்பாக மாறும். கூட்டத்தில் பேச்சாளர் மீது கல்லை வீசினான். எட்டி கல்லைப் பிடித்து, கல்லை ஏலம் விட்டார். ரூ.100/-க்கு ஏலம் போயிற்று. கூட்டம் அவர் மேற்கொண்டு பேசியதை ரசித்துக் கேட்டு பேச்சாளரைப் போற்றியது.

எதையும் வாய்ப்பாக மாற்றலாம் என்பது சிருஷ்டிக்குரிய மனப்பான்மை. அந்த மனப்பான்மையுள்ள இடத்தில் அன்னை எளிதில் தோன்றுவார். அன்னையை நெருங்கிவரும் மனநிலை அது. அன்னை வெளிப்பட்ட பின் எந்தக் காரியமும் பூர்த்தியாகும். நாம் செய்யும் காரியம் எதுவானாலும் அது பூர்த்தியடையும் திறனை, ஆன்மீக வாய்ப்பாக அன்னை நமக்களிக்கின்றார்.

செய்யும் காரியம் எதுவானாலும் அது பூர்த்தியாகும் என்றால் நமக்குத் தேவையான எந்த வாய்ப்பையும் நாம் உற்பத்தி

செய்யலாம். நம் மனநிலை அதைப் பூர்த்தி செய்யும். அதனால் எதையும் சாதிக்கலாம் என்ற வாய்ப்பை இம்மனநிலை மூலம் அன்னையிடமிருந்து நாம் பெறலாம்.

சாதாரண மனிதனுக்கு ஏதாவது ஒரு நல்ல சந்தர்ப்பம் வந்தபின் அவனுக்குப் பாதகமானவை, பாதகமாக இருப்பதில்லை. பதவி, பணம், படிப்பு போன்றவற்றுள் ஒன்று வந்துவிட்டால் இதுவரை அவனிடம் குறையாகக் கருதிய குணம், தாழ்ந்த குடும்பம், கரிய நிறம் இனி குறையாகத் தோன்றுவதில்லை. மாப்பிள்ளை கருப்பு என்ற குறை பெரிய படிப்பு பெற்றபின் இருக்காது. பழைய விரோதம் புதிய பதவியால் மறக்கப்படும். முன்கோபக்காரனை விலக்கியவர்கள் பணம் வந்தபின் அவனை முன்கோபத்திற்காக விலக்க மாட்டார்கள். சமூகத்தின் நிலையும், மக்களின் மனப்பான்மையும் மாறினால் குறையாக இதுவரை இருந்தது, நிறையாக மாறுவதும் உண்டு. பின்தங்கிய ஊரில் பிறந்தால், பெரிய உத்தியோகத்திற்கு விண்ணப்பம் கூட போட முடியாது என்ற நிலைமாறி இன்று பின்தங்கிய ஊரில் பிறந்ததாலேயே அந்த உத்தியோகம் கிடைக்கிறது.

பொதுவாக அன்னையை ஏற்றுக் கொண்டபின் மேற் சொன்ன இருமாறுதல்களும் ஓரளவு நம் வாழ்வில் ஏற்படுவதையும் காணலாம். ஈடுபாடு உள்ளவர்க்கு அதிகமாக ஏற்படுவதையும் காணலாம். விலகிப்போன நல்லவை விரைந்து நம்மைத் தேடிவரும். எந்தக் குறை நல்ல சந்தர்ப்பங்களை விரட்டியதோ, அதே குறை இன்று அவற்றை ஈர்க்கும். வறுமை நிறைந்த கிராமம் என்பதால் நம்மை விலக்கிய பாங்கு, அன்னையை ஏற்றுக் கொண்டபின், வறுமையுள்ள கிராமம் என்பதால் மட்டுமே நம்மை விரும்பி ஏற்றுக்கொள்வதைப் பார்க்கலாம்.

அன்னையின் முறைகளை ஏற்றுக்கொள்வது சிரமம். அவற்றை ஏற்றுக்கொண்டால் அன்னை நம்மில் அதிகமாகச் செயல்படுவார்கள். எந்தச் சந்தர்ப்பமும் நல்ல வாய்ப்பாகும் என்பது அன்னையின் முறைகளில் ஒன்று. நம் வாழ்வில் நல்லதை ஏற்றுக்கொண்டு, கெட்டதை விலக்கி மற்றதைப் பொறுத்துக் கொள்கிறோம். அதற்குப் பதிலாக இந்நோக்கத்தை ஏற்றுக்

கொண்டால் நல்லதும், கெட்டதும், மற்றதும் உயர்ந்த வாய்ப்பாகும். அவை உயர்ந்த வாய்ப்பு என மனம் ஏற்றுக்கொண்டபின், அன்னை அவற்றை உயர்ந்த வாய்ப்பாக மாற்றிக் கொடுக்கின்றார்.

சென்னையில் தொழில் நடத்திக் கொண்டிருந்தவர்க்கு, கிராமத்து நிலங்களைப் பராமரிக்க முடியாமல் சிரமமாக இருந்தது. அவர் அன்னையிடம் வந்தபின், மனதை மாற்றிக் கொண்டார். கிராமத்து நிலங்களைப் பற்றிக் குறைபடுவதில்லை. புதிய நிலை ஏற்பட்டது. ஏதோ காரணத்திற்காக லாரி சொந்தக்காரர்கள் எல்லாம் இவர் கிராமத்தில் இரவு லாரிகள் சந்திக்க ஏற்பாடு செய்தனர். ஒரே வாரத்தில் நூற்றுக்கணக்கான லாரிகள் இரவில் தங்கி சவுக்கு விறகைத் தோப்பிலிருந்து சென்னைக்குப் போக மாற்றுமிடமாக்கினர். சுமார் நூறு சிறு கடைகள் சொல்பநாளில் உற்பத்தியாயின. பயிரிடும் நிலத்திற்கு மனைவிலை ஏற்பட்டது. பக்தருடைய புஞ்சை நிலங்கள் அத்தனையும் ரோடு ஓரத்தில் உள்ளவை!

அகவுணர்ச்சி, புறநிகழ்ச்சியை நிர்ணயிக்கிறது என்பது அன்னையின் கோட்பாடு. நீ எதை ஆர்வமாக நம்புகின்றாயோ, அதுவாக நீ மாறுவாய் என்பது பகவத்கீதை. நாம் மனத்தை மாற்றியபின், அன்னையின் சக்தி வாழ்வின் குறையை நிறை வாக்குகிறது. அர்த்தமற்ற சந்தர்ப்பத்தை அர்த்தமுள்ளதாகக் கிறது, நமக்கு வேண்டிய சந்தர்ப்பத்தை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கிறது.

இயற்கையாக நமக்குள்ள நல்ல சந்தர்ப்பங்களை நாம் முழுவதும் பயன்படுத்துவதில்லை. குறையைக் கண்டு மனம் ஓடிந்து விடுகிறோம். மற்றதை தலைவிதி என ஏற்றுக் கொள்கிறோம். அதற்குப் பதிலாக நல்ல சந்தர்ப்பங்களைப் பூரணமாகப் பயன்படுத்தினால், குறையை நிறைவாகக் கருத முயன்றால், மற்றதை எப்படி உயர்ந்த சந்தர்ப்பமாக்கலாம் என்று ஆராய்ந்தால், தினமும் நிலைமை மாறும்.

வாழ்வில் அன்னையை அறிந்து கொண்டதே மிக உயர்ந்த சந்தர்ப்பம். அவர் முறைகளை ஏற்றுக் கொள்ள முன்வருவது அதைவிட உயர்ந்தது. நமக்குள்ள சந்தர்ப்பங்கள் அனைத்தும் உயர்ந்தவை என மனம் ஏற்றுக்கொள்வது நல்லது. அதன்பின் அவை அனைத்தும் உயர்ந்தவையாக மாறும். மேலும் எந்த நல்ல சந்தர்ப்பங்கள் வேண்டும் என்று நினைத்தாலும், இத்தனையும் செய்தவருக்கு அதுவும் முடியும்.

எல்லா சந்தர்ப்பங்களையும் உயர்ந்த சந்தர்ப்பமாக்க முடியும் என்றால், நமக்குத் தேவையான சந்தர்ப்பங்களை உற்பத்தி செய்ய முடியுமானால், மனிதனுடைய நிலை வேறு. அவன் வாழ்வில் தோல்வி கிடையாது. அன்னையுள்ள இடத்தில் தோல்விக்கு வழியில்லை. அதுவும் முயற்சியுள்ளவர்க்கு அன்னையிடம் தோல்வியே கிடையாது.

இந்தியருக்குண்டான பெரிய நல்ல சந்தர்ப்பம் அவர்களுக்குள்ள ஆன்மிகப் பரம்பரை. உலகத்தின் குருவாகும் தகுதி இந்தியாவுக்குண்டு என்று அன்னை கூறுகிறார். ஜகத்குருவின் பிரஜைகள் நாம் என அறிவதும், அதற்குரிய முறையில் நம் வாழ்வை அமைத்துக் கொள்வதும் உயர்ந்தது.

புற வாழ்வின் முறைகளான பூஜை, திருவிழா, அர்ச்சனை, விரதம், ஸ்தோத்திரம், யக்ஞம், யாகம், வழிபாடு மூலமாக அகவாழ்வின் ஜகத்குருவானவர் ஆட்சிக்கு வர மாட்டார். ஆசனமும் பிராணாயாமமும் பயன்படா. ஞானமும், பக்தியும் பயன்படும். உண்மையுள்ளவை அனைத்தும் பயன்படும். உயிரற்றவை எதுவானாலும் பயன்படாது.

வங்காளத்தில் பிறந்த பகவானும், பாரிசில் பிறந்த அன்னையும் தமிழ் நாட்டைத் தேடி வந்ததை விடத் தமிழர்களுக்கு உயர்ந்த சந்தர்ப்பமில்லை. தொண்டைநாடு சான்றோருடைத்து என்பதை நிரூபிக்கும் வகையில் வெளியில் பிறந்த மகரிஷியும், ஞானாநந்தரும், பகவானும், அன்னையும், இங்குள்ள புதுவையை நாடி வந்திருப்பது தமிழ்மக்களுக்கும் புதுவை வாசிகளுக்குமுள்ள பெரிய சந்தர்ப்பம்.

இந்தியர்கள் ஆன்மிகப்பாதையை மேற்கொண்டால், வாழ்வை ஆன்மிக அடிப்படையில் அமைத்துக் கொண்டால் இந்தியா ஜகத்துருவாகும். அதையுணரும் இந்தியர் எவருடைய வாழ்வும் ஆன்மிக வாய்ப்பு நிறைந்ததாக மாறும்.

மனிதப் பிறவியின் பயன் தெய்வத்தை உலகில் கொண்டு வந்து மனிதவாழ்வை தெய்வீக வாழ்வாக மாற்றுவது என்கிறார் பகவான். அதுவே பூரண யோகம்.

எந்த நிலையும் வாய்ப்பானால், எந்த நேரமும் சந்தோஷமான நேரமானால், எவரும் நல்லெண்ணம் கொண்ட நண்பரானால், வாழ்வு Divine life தெய்வீக வாழ்வாகிறது. வாழ்வை தெய்வீக வாழ்வாக்கும் வாய்ப்பை அன்னை மனிதனுக்கு அருளியுள்ளார்.

* * *

16. உறுத்தல்

எக்ஸ்கர்ஷன், சுற்றுலா என்ற வார்த்தையை என்னிடம் சொல்லாதே, கடந்த பதினைந்து வருஷமாக இந்தச் சொல்லையே என்னால் கேட்டுக் கொள்ள முடியவில்லை. என்னை எக்ஸ்கர்ஷனுக்கு அனுப்புவதாகச் சொல்லி அப்பா ஏமாற்றியதை இவ்வளவு நாள் கழித்தும் என்னால் தாங்கிக் கொள்ள முடியவில்லை. ஆரம்பத்தில் இந்தச் சொல்லைக் கேட்டுவிட்டால் எனக்கு இரண்டு நாளாகும் எரிச்சல் அடங்க. இன்றும் அது மனதில் ஒரு உறுத்தலாகவே இருக்கிறது. அரைப் பரீட்சையில் கணக்கில் 75 மார்க் வாங்கினால் எக்ஸ்கர்ஷனுக்கு அனுப்புகிறேன் என்றார் தகப்பனார். உயிரைவிட்டுப் படித்தேன். முழு ஆர்வமும் பலன் கொடுத்தது. 80 மார்க் வாங்கினேன். வீட்டில் வந்து சொன்னவுடன் அனைவரும் கேலி செய்தார்கள், அப்பா கும்மா சொன்னார் என்றார்கள். எனக்கு மக்குப் பட்டம் கட்டினார்கள். அதுவே உண்மை என்று தெரிந்ததும் அளவு கடந்த கோபமும் ஏமாற்றமும் வந்தது. எக்ஸ்கர்ஷனுக்குப் போக முடியவில்லை என்பதே முக்கியமில்லை. என்னை தகப்பனாரே ஏமாற்றிவிட்டார் என்பது மனதை உடைத்துவிட்டது. நாளாக நாளாக நான் ஏமாற்றப்பட்டேன் என்பதை விட ஏமாந்துவிட்டேன் என்பதை என்னால் தாங்கிக்கொள்ள முடியவில்லை. இன்னும் அது முடியவில்லை. அன்று பெரிய கோபம் வந்தது. கோபம் வேகமாகி, வேகம் எரிச்சலாகவும் விரக்தியாகவும் மாறி யாரையுமே நம்பக்கூடாது என்று நினைத்து, நம்பிக்கை என்பதே போய், உலகமே சூன்யமாகி விட்டதைப் போல தோன்றி ஒருவாறு அடங்கி, இன்று மனதில் உறுத்தலாக அப்படியே நின்றுவிட்டது என்பது போன்ற அனுபவம் பலருக்குண்டு. அது போன்ற உறுத்தல் நாளாவட்டத்தில் குறைவது வழக்கம். ஒரு சில விஷயத்தில் அதிகரிப்பது வழக்கம். வயதாக வயதாக தாங்கிக்கொள்ள

முடியாமலும் போவதுண்டு. மரணப் படுக்கையில் அவை மனக்கண்முன் வந்து ஆர்ப்பாட்டம் செய்வதுண்டு. கரைந்து போய் விலகினால் பிரச்சினையில்லை. அது பொது, உள்ளே மறைந்திருந்து வளர்ந்து மேலே வந்து இரவில் சிம்ம சொப்பனமாகவும், பகலில் பின்னணியிலிருந்துகொண்டு செய்யும் காரியங்களை எல்லாம் சிறப்பிழக்கச் செய்து, முக்கியமானவற்றை அடக்கமுடியாத வேகத்தால் கெடுத்து பல சமயம் தன்னிலை இழக்கச் செய்வதுண்டு. அதுபோல் பிரச்சினையாகி மனத்தைப் பொறுத்தவரையிலோ, அல்லது செயலிலோ, சிரமமாகிவிட்டவர்களுடைய பிரச்சினையை ஆராயும் கட்டுரை இது.

செய்யும் காரியங்கள் நல்ல பலனைத் தவறாது கொடுத்தால் பெரியவர்களானாலும், சிறுவர்களானாலும் அதை achievement சாதனை என்கிறோம். செய்வது சாதாரண வேலையாக இருக்கலாம். ப்யூஸ் போன பின் அதைப் போட முயன்றால் அது வேலை செய்வது திருப்தி அளிக்கும். தினசரி விளையாடும் வாலி பாலில் ஜெயித்தால் சந்தோஷம். வந்த விருந்தாளி உங்கள் வீட்டுச் சாம்பார் நன்றாக இருக்கிறது என்றாலும், பள்ளிக்கூடத்தில் வகுப்பு டீமில் (team) தன்னைச் சேர்த்துக் கொண்டாலும், நாலு பேர் பேசும்பொழுது நமக்கு அதிக கவனமிருந்தாலும், நண்பர்கள் நினைவாக நமக்குக் கடிதம் எழுதினாலும், தாயார் ஒரு பேச்சில் என் பக்கம் பேசினாலும், நண்பன் மற்றோர் இடத்தில் நம் கண்ணுக்குப் பின்னால் நமக்கு விஸ்வாசமாக நடந்து கொண்டதை கேள்விப்பட்டாலும், நம்மைப் போற்றி ஒரு சொல் வருவதைக் கேட்டாலும், மகன் பாசமாக இருப்பதைப் பார்த்தாலும், உறவினர் நம் நலம் கருதி செயல்பட்டாலும், வெற்றி தேவை என்ற பொழுது மற்றவர்கள் நம்மை நாடினாலும், நம் வட்டாரத்தில் புகழ் எனும்படி நல்ல பெயர் பரவுவதைக் கண்ணுற்றாலும், நாணயமாக நாம் நடந்து கொண்டதை மற்றவர் பாராட்டினாலும், நமக்கே நம் நாணயத்தை வெளியிடும் சந்தர்ப்பம் வந்தாலும், போகுமிடங்களில் மற்றவர்கள் நம்மைக் கவனித்தாலும், செய்யும் வேலைகள் வெற்றியாகும் என்ற நம்பிக்கை இருந்தாலும் வாழ்வு

சிறப்பாக இருக்கும். இவை வாழ்வின் சிறப்புகள். சிறு விஷயங்களில் இப்படியிருந்தால் மனம் நிறைவு பெறும். பெரிய விஷயங்களில் அது போலிருந்தால் அவை வாழ்வின் நிறைவுகளாகும்.

ஒரு சிலருக்கு சிறப்பும், நிறைவும் அமையும். அவை மட்டும் அமையும், யாரோ ஒருவருக்கு குறை மட்டும் அமையும். அவர்கள் குறைவு. நிறைவும், குறையும் கலந்திருப்பதே பெரும்பாலும் உள்ளது. எத்தனை நிறைவிருந்தாலும், மனம் குறையை மட்டும் நினைத்துக் குறைப்படும். அதில் ஒரு குறை உறுத்தலாக மாறும். உறுத்தல் மறைவதுண்டு. வளர்ந்து பூதாகாரமாக பயமுறுத்துவதுமுண்டு. மேலே சொன்ன சிறப்புகளுக் கெதிரானவைகள் அக்குறைகள். அதிலிருந்து எழுவன அவ்வுறுத்தல்கள். மனத்திற்கு மறதியிருப்பதால் மனிதன் வாழமுடிகிறது. தனக்கு நடந்ததெல்லாம் ஒருவருக்கு நினைவிருந்தால் வாழ்க்கை சாத்தியமாகாது, பாரமாகிவிடும். சில சமயம் பொறுக்க முடியாமல் போய் நரகமாகிவிடும். நாமே மறந்துவிட்டதை, மறக்கப் பிரியப்படுவதை, மனம் மறக்காமலிருந்தால் சாதாரண நிகழ்ச்சியும் உறுத்தலாகும், எவராலும் மறக்க முடியாத நிகழ்ச்சிகளும் உண்டு. அவற்றை மறப்பவரும் உண்டு.

சிறு வயதில் தகப்பனாரை இழந்தவர் அதை மறக்க முடியாது. தாயாரை இழந்தவனுக்கு அனைவரும் அதை நினைவுபடுத்திக் கொண்டிருந்தால், இழப்பைவிட நினைவே அதிக கஷ்டத்தைக் கொடுக்கும். ஒன்பது ரூபாய் சம்பளம் வாங்கும் சேவகன் மகன் பெட்டும் லைட்சிம்னியை ஒண்ணே முக்காலணா-10 பைசா-வுக்கு வாங்கி வந்ததை தகப்பனார் ஆட்சேபித்து ஒரு பைசா அதிகமாகக் கொடுத்துவிட்டு ஏமாந்து விட்டான் என்று பிரம்பால் நையப் புடைத்ததை அவரால் 55-ம் வயதிலும் மறக்க முடியவில்லை. கடைக்குப் போய் எது வாங்குவதானாலும் முதலில் நினைவு வருவது சிம்னிதான். இன்ஸ்பெக்ட்ஷனுக்கு வந்த அதிகாரி வழக்கத்திற்கு மாறாக என் கீழ் வேலை செய்யும் அதிகாரிகள் முன்னிலையில் எனக்குத் திறமையில்லை என்று சொல்லியது தினமும் ஒரு முறையாவது எரிச்சலுடன் நினைவு வருகிறது. மைத்துனர் நிச்சயதார்த்தத்தில்

என்னை அலட்சியம் செய்தது எனக்குப் பொறுக்க முடியவில்லை. எழுந்து வந்துவிட்டேன். இந்த 10 ஆண்டுகளாக அவர்கள் வீட்டுப் பக்கம் போனதில்லை. என்றாலும் அந்த அலட்சியத்தை இன்னும் என்னால் மறக்கமுடியவில்லை. நினைத்தால் கோபம் வருகிறது. மைத்துனனுடைய அலட்சியத்திற்காக மனைவியை 25 ஆண்டுகள் தாய் வீட்டிற்கு அனுப்பாமல், “அவர் பிணத்தைத்தான் என் மனைவி பார்த்தாள்” என்று இறந்த பிறகே அனுப்பினார் ஒரு பெரிய மனிதர்.

வெறுப்பு அநேக காரணங்களால் ஏற்படும். காரணமே யில்லாமலும் ஏற்படும். ஒருவகை செல்வந்தருக்கும், இயல்பான கருமிகளுக்கும், தன்னிடம் பணம் எதிர்பார்க்கிறார் அடுத்தவர் என்பது முதல் பார்வையிலேயே தெரியும். அதனால் வரும் வெறுப்பு நிலைக்கும். தூய்மையான ஆபீசரிடம் பணம் கொடுக்க முனைபவர் மீதும், நல்ல குணமுள்ளவரிடம் நடத்தை குறைவுள்ளவர் தவறான பார்வை படும் பொழுதும் ஏற்படும் வெறுப்பு ஆழ்ந்து நிலை பெறும். அகல மறுக்கும். “கெட்டிக்காரன், எவனையும் ஏமாற்றவிட மாட்டான்” என்று பொறுமுவருக்கும் வெறுப்பு ஏற்படும். வெறுப்பு என்ற தலைப்பு அன்பு என்பதற்கு எதிரானது என்பதால் அதைப் போலவே விசாலமானது. இக்கட்டுரையில் மனம் புண்பட்டு அதனால் ஏற்படும் வெறுப்பை மட்டுமே கருதுகிறேன். என் தகப்பனார் இறந்தபின் பெரியப்பா நிர்வாகத்தில் பெரியம்மாவும், அவர் பிள்ளைகளும் எங்கள் சொத்தை அனுபவித்து எங்கள் மேல் அதிகாரம் செலுத்தியதில் நடந்த நிகழ்ச்சிகள் என் மனதில் நிரந்தரமாக வெறுப்பை ஏற்படுத்தி விட்டது என்பது ஒருவகை.

எந்தப் படிப்பை முடித்துவிட்டு வெளியில் வந்தால் உத்தியோகம் கிடைக்காதோ, அப்படிச் கிடைத்தால் 22 ரூ. மாத சம்பளம் வருமோ அப்படிப்பில் முதல்வனாக வந்தேன். அதற்குப் பரிசுண்டு. நிர்வாகம் எனக்கு அதைக் கொடுக்கவில்லை. இரண்டாம் ரேங்க் வந்தவனுக்கும் கொடுக்கவில்லை. அவர்கள் இனத்தைச் சார்ந்த பாஸ் பண்ண முடியாத பையனுக்குப் பாஸ் போட்டு பரிசு கொடுத்தார்கள். அவன் வெளியில் 25 ரூ. சம்பளத்திற்குப் போனான். எங்களுக்குச் சொந்த பெரிய

ஸ்தாபனமிருந்தது. அதன் தலைவராக என்னைச் சிறுவயதில் நியமித்தார்கள். சொந்த முயற்சியால் B.A. பட்டம் பெற்றேன். 16 மொழிகளைக் கற்றேன். பேரும் புகழும் வந்தது. M.A. யும் பெற்றேன். Ph.D. யும் பெற்றேன். பல்கலைக் கழக பேராசிரியர் பதவிக்கு என்னை அழைத்தார்கள். நான் போட்ட நிபந்தனைகளை ஏற்று இரட்டைச் சம்பளமும் கொடுத்தார்கள். பல்கலைக்கழக சிண்டிகேட்டில் மெம்பரானேன். என் வகுப்புத் தோழன் முதன் மந்திரியானான். பின்பு பல்கலைக் கழகத் துணைவேந்தரானேன். என் பரிசைத் தட்டிக் கொண்டு போனவன் அதே பாணியில் சப்பைக்கட்டால் முன்னுக்கு வந்து பிரபலமாகி பிறகு அவனிருந்த சிறு ஸ்தாபனத்தின் தலைவராகி, அந்த ஸ்தாபனம் திவாலாகி இன்று பெயர் தெரியாது ஒன்றுமில்லாதவனாக இருக்கிறான். என்றாலும், பரிசை இழந்த பொழுது எழுந்த உறுத்தல் இன்றும் மனதில் பசுமையாக இருக்கிறது. என் கையால் ஆயிரம் பரிசுகள் கொடுத்துவிட்டேன். உறுத்தல் மங்கிவிட்டது எனலாம். என்றாலும் ஒரு சமயம் நினைத்தால் இத்தனை ஆண்டுகட்குப் பின்னும் ஆத்திரம் வருகிறது. அதனால் வெறுப்பு ஏற்பட்டுள்ளது. இந்த வெறுப்பு நியாயமானது. வாழ்க்கையில் இதை அகற்ற வழியில்லை. ஓரளவு மங்கும். சிலருக்கு மறையும்; முழுவதும் அகலும் நிலையை அளிக்கும் வகை வாழ்விலில்லை. இதுபோன்ற வெறுப்பு உற்பத்தியாகும் நிலைகள் நூறு வகையானவை. ஒவ்வொன்றையும் விளக்கினால், விளக்கம் சம்பந்தப்பட்டவருக்கு ஜீவனுள்ளதாக இருக்கும். வெறுப்பைவிட கடுமையானது துரோகம். பொதுவாக நண்பனுடைய துரோகம், சகோதரனுடைய துரோகம் தாங்க முடியாது. தாயே துரோகம் செய்வதுண்டு. தந்தையும் அதற்கு விலக்கில்லை. உடன்பிறந்தவரும், பெற்றவரும், நாம் பெற்றெடுத்தவரும் திருமணத்தால் கணவன் அல்லது மனைவி என வந்தவரும் இணைபிரியா நண்பரும் துரோகம் செய்வதுண்டு. பலனுக்காகத் துரோகம் செய்வது, பாரபட்சத்தால் நடப்பது, சிறு சௌகரியத்திற்காக நம் பெருவாழ்வைக் கெடுப்பது, கெடுப்பதற்குத் துணையாக இருப்பது, கண்ணை மூடிக்கொண்டு ஒரு காரியம் செய்து நமக்குத் துரோகமாக முடிந்தபின்,

செய்ததை prestige மரியாதைக்காக வலியுறுத்தி நம் வாழ்வைக் கெடுப்பது, அதனால் தானும் பின்னால் அழிவோம் என்ற அறிவில்லாதது, உயிரைக் கொடுத்து காப்பாற்றியவருடைய உயிரை எடுத்தால் அது மனதிற்கு இதமாக இருப்பதால் அதைத் தவறாது செய்வது, துரோகம் செய்வதில் ஆசைப்பட்டு அதை தவறாது செய்யும் இயல்பால் செய்வது போன்ற அநேக விதமானவை உண்டு. இவற்றையெல்லாம் அனுபவித்தவர் அதை மறப்பதுண்டு. மீண்டும் அவருடன் ஆதாயத்திற்காகச் சேர்வதுண்டு. அவருடன் மீண்டும் சேர்ந்து அடுத்தவருக்குத் துரோகம் செய்வதுண்டு. அது போன்ற பலவகை விநோதங்கள் மனித வாழ்வில் எல்லா மட்டத்திலும் உண்டு.

அத்துரோகம் மனதில் நின்று, அதை நினைத்தால் எரிச்சலாகவும், அவரைப் பார்த்தால் ஆத்திரமாகவும், பொதுவாக உறுத்தலாகவும் மாறி நம் இன்றைய வாழ்வையும் அதன் செழிப்பையும் நிர்ணயிக்கும் திறன் பெற்றால் அதை எப்படி எதிர்கொள்வது என்பதே நம் கரு.

குடும்ப வாழ்வில் உடன்பிறந்தவருக்கு உண்மையில்லாமல் unfaithful இருப்பது, தாம்பத்திய வாழ்வில் அடுத்தவர் நம்ப முடியாத சுபாவமுள்ளவராக அமைவது, பெற்றோருக்கும் நம்பிக்கை ஏற்படாத செயல்முறை, ஐந்து வயதிலேயே குழந்தைகளுக்கு அப்பா, அம்மாவை நம்பமுடியாது என்ற தெளிவை ஏற்படுத்தும் பழக்கம் உள்ளவர்கள் உண்டு. இதனால் பாதிக்கப்படுபவர் மனதில் ஏதாவது ஒரு நிகழ்ச்சி நின்று உறுத்தலாக மாறும். அது எளிதில் போகாது.

Insensibility தவறு செய்கிறோம் என்ற உணர்வையில்லாமலிருப்பது, மற்றவரை உதாசீனம் செய்வது, அந்த அலட்சியத்தால் அவர் உணர்வு கருகுவது, பிறரைக் குறைவாக நினைப்பது, செய்யும் காரியங்களுக்குத் திறமை போதாது, கெட்ட பெயர், ஊரெல்லாம் கெட்டவன் என்று பெயர் வாங்குவது போன்றவையும் மனதில் உறுத்தலை ஏற்படுத்தும்.

8 வயது பையன் முகம், பால் மணம் மாறாதது home work வீட்டுப்பாடம் எழுதவில்லை என்று ஆசிரியர் வெய்யிலில்

நிற்கவைத்தார். மயக்கம் போட்டு விழுந்தான். அத்துடன் ஜூரம் வந்தது. இப்படியும் ஓர் ஆசிரியரா? அவரும் மனிதனா? நடந்து பல வருஷங்களாயின. என் பையன் அதை மறந்துவிட்டான். அந்த ஆசிரியருக்குக் கொஞ்சமும் சொரணையில்லை. பாடம் எழுதவில்லை, தண்டித்தேன் என்கிறார். மனிதனா, மிருகமா என்றே தெரியவில்லை. இந்நிகழ்ச்சி என் மனதில் பதிந்துவிட்டது இன்றும் ரணமாக இருக்கிறது, என்பது அடிக்கடி பல இடங்களில் நடப்பது.

வீட்டுக்கு வந்து பத்திரிகை வைத்துவிட்டுப் போனார் அந்த மனிதர். விசேஷத்திற்குப் போனேன். வா என்றும் கூப்பிட வில்லை. அதிலிருந்து யார் அழைத்தாலும் போனால் விசாரிப்பார்களா என்ற ஓர் எண்ணம் மட்டுமே எழுகிறது. வாழ்க்கையில் அந்த அவமானத்தை நான் அனுபவித்ததில்லை.

என் தகப்பனார் அவர் மைத்துனரை இதுவரை 4 அல்லது 5 முறையே சந்தித்திருப்பார். என் தலைவிதி. நான் காலேஜில் சேர இருக்கும் சமயம் எங்கிருந்தோ அந்த மனிதன் வந்தார். பிள்ளைகளைப் படிக்க வைத்தால் பின்னால் மதிக்க மாட்டார்கள் என்று என் காதுபடச் சொன்னார். அதனால் என் தகப்பனார் மனம் மாறி விட்டார். அவரை மாற்ற பெரியபாடாகி விட்டது. நானும் காலேஜில் சேர்ந்தேன். பெரிய உத்தியோகம் செய்து ஓய்வு பெற்றேன். அவர் பெயரைக் கேட்டாலேயே எரிச்சல் வருகிறது. இப்படியும் ஒரு மனுஷன் உண்டா? இன்று புதியதாகக் கோபம் வருகிறது. அவரைத் தேடிப் போய் திட்டலாம் என்று தோன்றுகிறது என்பது ஓர் அனுபவம்.

உற்றவரை மரணத்தால் இழந்தவர், கொடுமைக்காளானவர், ஏமாந்துபோனவர், தொடர்ந்து தோல்வி பெறுபவர், பிறரால் பாதிக்கப்பட்டவர், விரும்பியவரை மணக்க முடியாதவர், விரும்பியவரை மணந்து விரும்பத் தகாததைக் கண்டவர், பரிசை இழந்தவர், ஸ்தானத்தை இழந்தவர், பதவியைப் பறிகொடுத்தவர், தந்திரங்களுக்குப் பலியானவர், சிறுமைக்காக எள்ளி நகையாடப் பட்டவர், கடமைகளை முடிக்க முடியாதவர், உடன்பிறந்தவரால் துரோகம் செய்யப்பட்டவர், அறிவில்லாமல் நம்பி ஏமாந்தவர்,

ஓய்வு பெற்றபின் பாராட்டு விழாவை ஒரு வருஷம் கழித்துப் பெற்றவர், நம்பிக்கையுடன் நிர்வாகத்தை யாரிடம் கொடுத்தோமோ அவர் கணக் கெழுதாமல், பணத்திற்கு எல்லாம் நாமே பொறுப்பு என்று பேசியதால் ஊரில் கெட்ட பெயர் வாங்கியவர், ஜூரம் உச்ச நிலையிலிருக்கும்பொழுது குழந்தையைப் பார்க்க வந்தவர், அது அண்ணன் குழந்தை என்று தெரிந்தவுடன் பார்க்காமல் திரும்பிப் போனதால் மனம் புண்பட்ட அண்ணன் குடும்பம், புறக்கணிக்கப்பட்ட தாயார், தாயாரால் புறக்கணிக்கப்பட்ட ஒரு குழந்தை, பிறரிடம் நன்றியைச் செலுத்த மறந்தவர், கடமையில் தவறியவர், வாங்கியதைக் கொடுக்க மறந்து அடுத்த தலைமுறையில் நினைத்தவர், தன் வக்கீலால் துரோகம் செய்யப்பட்டவர் ஆகியவர் மனத்தில் உறுத்தல் ஏற்பட்டு தங்கிவிட்டால், அது பிற்காலத்தில் உயிர்பெற்று அதிகமாக உறுத்தினால் அதற்கு வாழ்க்கையிலும், குடும்பத்திலும், மனோதத்துவ ஆராய்ச்சியிலும், பூணையிலும், மந்திரத்திலும் முழு பரிகாரம் இல்லை. சிலசமயம் ஓரளவு பரிகாரம் கிடைப்பதுண்டு.

ஓரளவு பரிகாரம் என்பது கால்பகுதி, அரைவாசி, முக்கால் பாகம் என்ற அளவில் கிடைக்கும். அதற்குள்ள பரிகாரத்தை அளிப்பது படிப்பு, அனுபவம், நாட்டுவழக்கம் மாறுவதாகும். படிப்பு புத்தியை விசாலப்படுத்தி பிரச்சினையின் கடுமையைக் குறைக்கும். அனுபவம் விவேகத்தைக் கொடுப்பதுடன் நாம் மட்டும் தனியில்லை, அனைவருக்கும் உள்ளது என்பதால் நாமும் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று உணர்த்தி மனத்தைத் தணிக்கும். நாட்டில் பழக்கம் மாறிவிட்டால் எதை அன்று காது கொடுத்துக் கேட்க முடியாதோ அதை இன்று அனைவரும் ஏற்றுக் கொள்வதால் பழக்கமாகி ரணத்தைப் பெரும்பாலும் ஆற்றும். அன்னை முறைகள் இவைகளால் அதிகப் பலன் தரும். என்றாலும், இவற்றைக் கடந்த நிலையில் பிரார்த்தனை, சமர்ப்பணம், திருவுருமாற்றம் பிரச்சினையை முழுவதும் விலக்கும், அல்லது அழிக்கும். ரணம் இருந்ததே சுவடு தெரியாமல் செய்யும், முடிவில் எது பிரச்சினையாயிற்றோ அதுவே நமக்குப் பெரிய ஆயுதமாகும் வகையில் மாறும்.

சரித்திரம், வாழ்க்கை வரலாறு இவற்றைப் படித்தால் அங்கு நம் மனத்தை உறுத்தும் நிகழ்ச்சிகளைக் குறிக்கும் செய்திகளிருக்கும். அதனால் இது நமக்கு மட்டுமல்ல என்று தெரிந்தவுடன், அதுவும் பெரிய மனிதர்கள் வாழ்விலும் இப்படி நடந்துள்ளது என்பது ஓர் ஆறுதலாக இருக்கும். ஓர் இலட்சியவாதி தன் மகனே இலட்சியத்திற்கு எதிராகப் பேசுவதால் புண்பட்டால் மகாத்மா காந்தியின் பிள்ளையைப் பற்றி படித்து அவன் குடியில் மூழ்கியிருந்தான் என்று தெரிந்தவுடன் புண்பட்ட மனம் பாதி தெளிவு பெறும். மகாத்மாவுக்கே அந்நிலை என்றால் நாம் பொறுத்துக் கொள்ளவேண்டியதுதான் என மனம் உணரும். தன் உத்தியோகத்தை ஒரு முறை இழந்து வேறு பெரிய உத்தியோகத்திலிருக்கும் பொழுது “உத்தியோகம் போய்விட்டது” என்பதை மனம் ஏற்றுக்கொள்ளாமல் தவிப்பவர் மேல் நாட்டு புள்ளி விவரங்களைப் பார்த்து தன் போன்ற படிப்புடையவர் சேர்ந்த உத்தியோகத்திலிருந்து மாறாதவர் 7 சதவீதம் என்று படித்தால், இந்தப் புள்ளிவிவரம் அவருக்குப் பெரும் ஆறுதல் அளிக்கும். நிலைமை தெரியாமல் புழுங்கும் மனம், நிலைமையை அறியும்பொழுது தெளிவை ஏற்றுக்கொள்ளும். அதற்குப் படிப்பு உதவும். படிப்பின் வகைகள் பல. இலக்கியம் பெரும் துணை செய்யும். புள்ளிவிவரம், வாழ்க்கை அனுபவம், முக்கிய நிகழ்ச்சிகள், பிரயாணக் கட்டுரைகள், தினசரி பத்திரிகை, தொழில் சம்பந்தமான பத்திரிகை போன்று சுமார் 50 வகையான படிப்புண்டு. படிப்புக்குப் பலனுண்டு. படிப்பை விட அதிகப் பலன் தருவது அனுபவம். பிறர் அனுபவம் கேட்டறியலாம். சொந்த அனுபவம் சிறந்தது. படிப்பு புத்தியை விசாலமாக்கும். அனுபவம் உணர்ச்சியை பக்குவப்படுத்தும். ஒரு முறை பரீட்சையில் தவறியதை நினைத்து உருகியவர், தான் யாரை உயர்ந்த அறிஞர் என்று கருதி மெச்சுகிறாரோ அவர் பல முறை தவறியவர் என்று அறிந்ததும், சமாதானம் அடைவார். அது போன்ற பல நிகழ்ச்சிகள், அதுவும் பெரிய மனிதனுடைய வாழ்வில் நடந்தவற்றைக் கேள்விப்பட்டால் மனம் அமைதியுறும்.

தனக்கு பத்து வயதுச் சிறியவன் தன்னைப்பற்றி மற்றொருவரிடம் பேசும் பொழுது பெயரைச் சொல்லிப்

பேசியதை கேட்டுக்கொண்டு வந்து, அது மனதில் உறுத்தலாக உள்ளவர், வெளிநாடு சென்று திரும்பியவுடன் பழைய உறுத்தலுக்கு வலுவில்லை என்று காண்பார். அங்கு முதலாளி தகப்பனார், பெரியவர்களை 10 வயது குழந்தையும் பேர் சொல்லிக் கூப்பிடுவதைக் கண்டு நாட்டில் மாறிய முறையைப் பார்த்தபின் அவர் மனம் ஓரளவு சமாதானம் அடைகிறது.

படிப்பாலும், அனுபவத்தாலும், நாட்டில் பழக்கம் மாறுவதாலும் நம் சொந்த உறுத்தல் குறையும். பெரும் அளவும் குறையும். இதே நிலையில் அன்னையை வணங்குபவர்கள் நிலை என்ன? அன்னையை வணங்குபவர் மனதில் உறுத்தலிருந்தால் அது முதலில் தானே வலுவிற்கும். பிறகு அது மனதில் எழும் சந்தர்ப்பங்கள் விலகும், மறந்தே போய் விட்டது போல் தோன்றும். பிறகு அதன் உண்மை தெரிந்து மனம் உறுத்தலை மறக்க முன்வரும். எந்தச் செய்தி உறுத்தலை அளித்ததோ அந்தச் செய்தியே தவறு என்று இன்று அறிந்து உறுத்தலின் அடிப்படையே விலகும். எவர் நம்மை அவமானப்படுத்தினாரோ அவரே நம்மிடம் வணங்கி வரும் நிலை ஏற்படும். அவரே வந்து பழைய நிலைக்கு நேர் எதிராக நடக்கவும் நேரும். இதுபோன்று பல நிலைகளிலும் நல்ல மாற்றங்கள் தானே ஏற்பட்டு அவரைப் பொருத்தவரை அற்புதம் என்று நினைக்கும் வகையில் வாழ்வு தொடர்ந்து மாறும். அவற்றையும் மீறி ஓரளவு உறுத்தல் ஏதோ ஒரு சமயம் இருப்பதுண்டு, கனவில் வருவதுண்டு, அவை பிரார்த்தனையால் அழியும். இடைவிடாத பிரார்த்தனையால் சுத்தமாக அழியும். அதையும் தாண்டி trace ஒரு துளி இருப்பதும் உண்டு. அன்னை சக்தி அதிகமாகப் பலிக்க படிப்பு, அனுபவம் ஏராளமாக உதவும். முடிவாக அன்னை சக்திதான் செயல்படுகிறது, அது முழுமையாகச் செயல்படுகிறது என்பதற்கு ஒரு முத்திரை உண்டு. எந்த நிகழ்ச்சி குறையை ஏற்படுத்தியதோ, அதே நிகழ்ச்சி புகழ்ச்சிக்குக் காரணமாகி நிலைமை தலைகீழாக மாறுவது திருவுருமாற்றமாகும். அதுவே அன்னை நமக்கு முடிவாக அளிப்பது. வாழ்வுக்கு அந்தத் திறன் பொதுவாக இல்லை. இல்லவேயில்லை என்று சொல்ல முடியாது. வாழ்வில் லட்சத்திலொருவருக்கு நடப்பது அன்னையைப் பூரணமாக ஏற்றுக் கொள்பவர் அனைவருக்கும் முழுவதும் உண்டு.

சுதந்திரம் வந்தவுடன் ஓர் எளிய தொண்டருக்கு மந்திரிபதவி வந்தது. அவரைச் சொந்த ஊருக்கு அழைத்து உள்ளூர் பெரிய மனிதர் வீட்டில் விருந்து வைத்தார்கள். நடு வீட்டில் அவர் முதன்மையாக உட்கார்ந்து சாப்பிட ஆரம்பித்தவுடன், அவரை மீறி வருத்தம் வந்து கண்ணீர் விட்டு அழுதுவிட்டார். இதே வீட்டில் எத்தனைமுறை என்னை திண்ணையில் உட்கார வைத்துச் சாப்பிடச் சொல்லி யிருக்கிறார்கள். இன்று எனக்கு விருந்து என்று சொன்னார். பதவியோ, செல்வமோ வந்து வாழ்வில் இது போன்ற பெரிய மாற்றம் ஏற்படுவதுண்டு.

அன்னையிடம் நடப்பவை ஓரளவு வாழ்க்கையை ஒட்டியிருக்கும். பெரும்பாலும் மாறியிருக்கும். மார்வாரி ஒருவர் பக்தருக்குக் கூட்டாளியானார். தொழிலில் ஒரு மெஷின் விஷயமாக மார்வாரி சிறிய மெஷினை வாங்கவேண்டும் என்று தொழிலைப்பற்றி அறியாமல், தன் பண்பலத்தால் பேசிய பொழுது பக்தர் அந்தச் சிறிய மெஷினால் போட்ட முதலை எடுக்க முடியாது என்றார். பம்பாயிலிருந்து ஒரு தொழில் அதிபர் வந்திருந்தார். மார்வாரியை அழைத்துக்கொண்டு தொழில் அதிபர் பக்தரைப் பார்க்க வந்தார். அடுத்த 5 வருஷத்தில் என்ன வியாபாரம் ஆகும் என்று guarantee திட்டவட்டமாகச் சொன்னால் பெரிய மிஷினை வாங்கலாம் என்றார் தொழில் அதிபர். பக்தர் எளியவர். அதிபர் செல்வந்தர். மறுத்துப்பேசும் நிலையில்லை என்பதால் 5 வருஷம் கழித்து நடப்பதற்கு இப்பொழுது உத்தரவாதம் கேட்டார். ஓராண்டாயிற்று. பக்தருக்கு நடந்த விஷயம் உறுத்தலாயிற்று. நிலைமை மாறி பெரிய மெஷினை வாங்கிய பொழுதும் பக்தர் மனம் அடங்கவில்லை. ஓராண்டு கழித்து தொழில் அதிபர் பக்தரை தேடிவந்தார். பக்தருக்கு அடையாளம் தெரிந்தது. அதிபருக்கு தெரியவில்லை. தன்தொழில் பிரச்சினைக்கு ஆலோசனை கேட்டு வணக்கமாகப் பேசி 2000 ரூ. காணிக்கை கொடுத்துச் சென்றார். இது அன்னை பக்தர்களுக்கு அன்னை செய்வதாகும்.

என்ஜினீயர் பக்தரை 50 நடை நடக்க வைத்தார். வீட்டில் பார்க்க மறுத்தார். தூரத்திலுள்ள ஆபீஸுக்கு வரச்சொன்னார். காரியம் இரண்டாண்டாகத் தடையாக இருந்தது. ஒரு சமயம்

ஸ்ரீ அன்னையைப்பற்றி என்ஜினீயர் கேள்விப்பட்டார். மாறினார். எந்தப் பக்தரை நடக்கவிட்டாரோ அவரிடம் இப்பொழுது அவசியமில்லாமல் 50 நடை நடந்தார். அன்னை, விஷயத்தை தலைகீழாக மாற்றுவார்கள். உறுத்தலுக்கு இடம் இருக்காது.

படிப்பால் நாம் அறிவது அதிகம். அனுபவத்தால் அறிவது அதைவிட அதிகம். மந்திரத்தால் பல விஷயங்களை அறியலாம். இவையெல்லாம் உறுத்தலைக் குறைக்கும். ஜாதகப்படி, சுபாவப்படி, சமூக நியதிப்படி, ஒரு காரியம் இப்படித்தான் நடக்க வேண்டுமானால், அதை அறிந்தபின் உறுத்தல் குறையும்.

கூட வேலை செய்பவர் நெருங்கிய நண்பராக இருந்தவர் எதிரியாகி ஆபத்தை தனக்கு உற்பத்தி செய்வதை அறிந்த பக்தர் மனம் வேதனைப்பட்டார். எதிரியின் கொடுமைக்காளானார். நிலைமையை சமாளித்து தன்பக்கம் முழுவெற்றி பெற்ற பின்னும் உறுத்தல் ஓரளவிருந்தது. கடந்த வாழ்வை சமர்ப்பணம் செய்தபொழுது பழைய நிகழ்ச்சிகளின் கோர்வை மனதில் பட்டது. அப்பொழுது தனக்கு குழந்தை பிறந்தபொழுது எதிரி வாழ்த்துத் தந்தி அனுப்பியது நினைவுக்கு வந்தது. தந்தி அது ஒன்றுதான் வந்தது. தந்தி அடிக்கும் சந்தர்ப்பமில்லாதபொழுது ஏன் தந்தி அனுப்பினார் என்று இன்று யோசனை செய்ததில் அவர் குழந்தையில்லாதவர் என்பதும் நினைவு வந்தது. உடன் வேலை செய்யும் மற்றவர்கள் பார்த்து விசாரித்தபொழுது அவர் மட்டும் தந்தி அடித்ததின் விசேஷம் அவருக்கு குழந்தையில்லை என்பதே. பிறருக்குக் குழந்தை பிறப்பது வழக்கமான செய்தி. பிள்ளையில்லாதவனுக்கு அது பொறாமையைக் கிளப்புவது. தன் பொறாமையை மறைக்க அதிகப்படியாகப் பாராட்டுகிறான் என்று தெரிந்தது, அத்துடன் நண்பர் எதிரியானதும் அதேசமயம் என்று புரிந்தவுடன் பல ஆண்டுகளாக மனதிலிருந்த உறுத்தல் பெரும்பாலும் அடங்கியது. பிள்ளையில்லாதவனுக்கு பிள்ளையிருப்பவனெல்லாம் எதிரி என்பது சட்டம்.

எதிரியின் வாயால் கூட என்னை கெட்டவர் என்று சொல்ல மாட்டார்கள் என்பவருண்டு. அவருக்கும் சிரமங்கள் வரும்.

நாட்டில் நிலைமை மாறி நம் மனதிற்கு உறுத்தலானதை மனம் ஏற்றுக்கொள்வது முதல் நிலை மாற்றம். அனுபவத்தால் மாற்றம் ஏற்படுவது அடுத்த நிலை. அறிவால் ஏற்படும் மாற்றம் இருப்பதில் உயர்ந்த மாற்றம்.

ஆன்மிகத்தால் ஏற்படும் மாற்றமும், அன்னையால் ஏற்படுவதும் தலை சிறந்த மாற்றங்களாகும். ஒரு தொழிலாளி மிகவும் தொந்தரவு கொடுக்கிறான் என்றால் அதைச் சமாளிக்க சட்டத்தாலும், சாதாரணத்தாலும் பல மார்க்கங்களுண்டு, ஆன்மிக சட்டப்படியும், அன்னை முறைப்படியும் அவனே சிறந்த தொழிலாளி. அவனுடைய சிறப்பை நம் மனம் ஏற்றுக்கொண்டு செயல்பட்டால், அவன் மாறி, அவனுடைய நிலையும் நம்முடைய நிலையும் பொது நிலையும் மாறி, அவனுடைய சிறப்பு தொந்தரவாக வெளிவராமல் ஆதரவாக வெளிப்படும் என்பது அன்னை சட்டம். அவனே இனி தொழிலுக்குச் சிறந்த காவல்.

அன்னை சட்டப்படி உறுத்தல் உயர்வானவர்களுக்கு மட்டும் வாழ்க்கை பரிசாகக் கொடுப்பது. சாதாரணமாக அதை ஏற்றுக்கொண்டால் அது உறுத்தலாகவே இருக்கும். ஓரளவு குறையும் அல்லது அதிகமாகும். இது உறுத்தலல்ல. ஒரு பெரிய விஷயத்தை தெய்வம் நமக்குக் கொடுப்பதை நம் சிறிய புத்தி உறுத்தலாகக் காண்கிறது. எனது புத்தியை ஆன்மிக விசாலம் அடையச் செய்தால் அது எனக்குப் புரியும் என்ற முடிவை எடுத்தால், அதற்குரிய மனமாற்றம் மேல்மனத்திலும், ஆழ்ந்த மனத்திலும் ஏற்பட்டால், நிலைமை மாற ஆரம்பிக்கும். தொடர்ந்தும் மாறும். உறுத்தல் உந்தலாக மாறும். உயர்வாக மாறும். கண்ணுக்கெதிரேயுள்ள இப்பெரிய உண்மையை எப்படி இவ்வளவு நாள் அறியாமலிருந்தேன் என நினைக்கும்படி இருக்கும்.

அறிவு, அடக்கம், “தவறு முழுவதும் என்னுடையது மட்டுமே” என்ற கொள்கையைத் தீவிரமாக நடைமுறைப்படுத்தினால் அனாதையாகப் போனது, ஆதியில்லாதவனை அடைவதற்காக என்று விளங்கும். மனிதத்தாய் இல்லாதது,

தெய்வ அன்னையை அடைவதற்காக என்று தெரியும். நாமே அனைவருக்கும் தாயாக அன்பு செலுத்தும் தகுதியைத் தரவே அன்னை அன்று தாயை விலக்கி தாயன்பின் பெருமையை உணர வைத்தார் என்று விளங்கும். சமூகத்தில் மட்டத்தில் பிறந்தது சமூகத்தில் தலைவனாவதற்கே என்று விளங்கும். எல்லோராலும் ஒதுக்கப்பட்டது அவர்களை விட்டு விலகி உயர்மட்டத்திற்கு வரவேண்டும் என்பதற்காக என்று விளங்கும். அன்னை தன்னை சச்சிதானந்தமாக அறிவுறுத்தவே அன்று உறுத்தலாக வாழ்வில் வந்தார் என்பது விளங்கும்.

* * *

17. தீராத பிரச்சினை— தீர்க்க முடியாத பிரச்சினையல்ல

பூவுலக வாழ்வு சட்டத்திற்குட்பட்டது. அந்த ஒரு பெரிய சட்டம் பல சட்டங்களாகப் பிரிந்து வாழ்வின் பகுதிகளை நிர்ணயிக்கிறது. பிறந்தவன் இறப்பான், உடலுக்கு உணவு வேண்டும், தூக்கம் இன்றி வாழ்வு அமையாது, வலிமை எளிமையை ஆட்கொள்ளும், விழிப்பான மனிதனுக்கு விருதுண்டு போன்ற சட்டங்கள் அவை.

இரவும் பகலும் உடல் வளர்வதுபோல் உணர்வும் வளர்ந்து கொண்டேயிருக்கிறது. அதேபோல் நம்மை அறியாமல் நம் ஜீவியமும் consciousness தடையின்றி வளர்ச்சியை நாடுகிறது. தன் செயலைக் குறைவர அறிந்து, வளர ஆசையில்லாதவனுடைய வாழ்வு, சலனமற்ற நீர்ப்பரப்பு போல் ஆழ்ந்த அமைதியுடன் நிலவுகிறது. அவர்கள் வாழ்வு பிரச்சினையற்றது. சலனமற்ற வாழ்வானதால் சலிப்புக்கு இடம் இல்லை. வாழ்வில் முன்னேறி விழைபவனுக்குச் சிரமம், தடை, சிக்கல், பிரச்சினை, குழப்பம் தொடர்ந்து எதிர்கொள்ளும். இன்றைய வாழ்வின் அஸ்திவாரத்தை நிலையாகப் பெறாதவர் வாழ்வு தொடர்ந்து ஆட்டம் காண்பதால், அவர்களுக்கு முன்னேற்றத்தால் பிரச்சினையில்லை. இருப்பதே நிலையாக இருக்குமா என்பதே நிலையான பிரச்சினை. வாழ்வை அறிந்து, அதன் சூழ்நிலைக் கேற்பவும், நம் மனநிலைக்கேற்பவும், முறைப்படுத்த முடியாததால் நிலையற்ற நிலை ஏற்படுகிறது. எந்த நேரம் எதற்கு ஆபத்து ஏற்படும் என்று அவர்களால் சொல்ல முடியாது. அந்நிலை உடலில் நோயாகவும், குடும்பத்தில் தகராறாகவும், உணர்வில் சோகமாகவும், பொருள் விரயமாகவும், மரியாதைக்குப் பங்கமாகவும், எங்கும் முரண்பாடாகவும், குறைபாடாகவும் வெளிப்படும்.

நோய் ஏற்பட்டால் மனிதன் மருந்தை நாடுகிறான். சோகத்தைக் களைய நட்பின் சுகத்தை விழைகிறான். இழந்த மரியாதையைப் பெற சாதூர்யத்தின் யுக்தியைத் தேடியோசனையில் ஈடுபடுகிறான். நஷ்டத்தை உழைப்பால் ஈடு செய்ய முயல்கிறான். தகராறைத் தீர்க்க மத்தியஸ்தத்தை நாடுகிறான். அதற்குக் கட்டுப்படாத பிரச்சினையை சமாளிக்கச் சட்டத்தை நாடி கோர்ட்டுக்குப் போகிறான். நிலைக்கேற்றவாறு பல பிரச்சினைகள் தீரும். சிலவற்றுக்குத் தீர்வு இருப்பதில்லை. எல்லா நாட்டிலும், எல்லா நேரங்களிலும் தீராததை தீர்க்கமுடியாத பிரச்சினை எனக் கருதப்படுகின்றது.

நியாயத்திற்குக் கட்டுப்படாத மனிதனை சமூகத்தின் சட்டம் அடக்கும். அதனால் பொறுப்பற்ற மகனையோ அன்பில்லாத தாயாரையோ, மாற்ற இயலாது. நோய் உற்பத்தியாகும் வழியை அறிந்து அதற்கு மாற்று கண்டால், மாற்று மருந்து நோயைக் குணப்படுத்தும். அதற்கு ஓர் எல்லையுண்டு. எல்லையைக் கடந்து நிற்கும் நோய் தீராத நோயெனப் படும், மனிதன் சுயநலமானவன். சோகம் நிறைந்த மனிதனை ஆதரவுடன் வரவேற்க அனைவரும் முன் வரமாட்டார்கள். விலகி நிற்பார்கள். அன்பால் கிடைக்கும் ஆதரவு சோகத்தை அழிக்கும். அது கிடைக்க முடியாத நிலையில் சோகம் வளர்ந்து நிற்கும். சாதூர்யத்திற்கும், சமயோசித புத்திக்கும் கட்டுப்படாத பிரச்சினையுண்டு. அதனால் சில சமயம் இழந்த மரியாதை இழந்த நிலையிலேயே இருக்கும். உழைப்பு நஷ்டத்தை ஈடு செய்ய ஓரளவு முடியும். அளவைக் கடந்த நிலையிலுள்ளவை உழைப்பால் தீராது. அத்துடன் கடந்தவை இன்றைய உழைப்பால் முழுப்பலன் பெற முடிவதில்லை. எஞ்சி நிற்பவை ஏராளம். எல்லாத் தகராறுகளுக்கும் மத்தியஸ்தம் அமைவ தில்லை. எனவே தீர்க்க முடியாத பிரச்சினைகள் தீராத பிரச்சினையாக வாழ்வில் நிறைந்துள்ளன.

தெய்வ நம்பிக்கையுள்ளவர் இப்படிப்பட்ட பிரச்சினைகளைத் தீர்க்க பிரார்த்தனையை நாடுகிறார்கள். தெய்வத்தால் தீர்க்க முடியாததில்லை அல்லவா? இங்கும் பல சிக்கல்கள் அவிழ்கின்றன. சில அசைவதில்லை. பிரார்த்தனை, ஸ்தோத்திரம், பூஜை, மந்திரம், விரதம் போன்ற மார்க்கங்களைப் பக்தர்கள்

நாடுகிறார்கள், இவை பலித்தால் பிரச்சினை தீரும். தெய்வம் தானே முன் வந்து நம் பிரச்சினையைத் தீர்க்க முற்படுவதில்லை. நம் குரல் தெய்வத்திற்கு எட்டிய அளவில் பலன் கிடைப்பதால், பிரச்சினை தீர்வது மனித முயற்சியைப் பொருத்தது. முயற்சிக்கு அளவுண்டு, முடிவுண்டு. அதனால் தீராதவையுண்டு, அருள் செயல்பட்டால் எதுவும் கரையும். ஆனால், அருள் தானே செயல்படும் தன்மையுடையது. ஏதோ ஒரு சமயம் தான் அது செயல்படுவதால், எஞ்சியுள்ள சிக்கல்கள், சிக்கல்களாகவே யுள்ளன. “நேரம் வரவில்லை”, “என் கர்மம்” போன்றவற்றை நாம் கேள்விப்படுகிறோம். “இந்த நிலை மாறினால், அந்தப் பிரச்சினை தீரும்” என்ற நிபந்தனையைக் கேள்விப்பட்டால், அது பூர்த்தியாகாத நிலையாகத் தோன்றும். அன்னை பக்தர்களுக்குத் தீராத பிரச்சினைகளை அன்னை தங்கள் வாழ்வில் தீர்ப்பதைப் பார்க்கின்றார்கள். அத்துடன் இதுவரை தீர்க்க முடியாது என்று அவர்கள் கைவிட்ட பிரச்சினைகளையும் அன்னை தீர்ப்பதைப் பார்க்கின்றார்கள். என்றாலும், பக்தர்கள் வாழ்விலும் தீராத பிரச்சினைகள் இருப்பதே புதிதாக அமைகிறது. இது ஏன் என்பது கேள்வி.

தகராறைத் தீர்க்கச் சட்டத்தை நாடும் மனிதன், அன்னையைப் பிரார்த்தனை மூலம் நாடினால், அன்னை சுமுகம் என்ற புனித ஆன்மிக சக்தியைத் தகராறு வளர்க்கும் நபர்களுக்கு அனுப்புகிறார். நியாயம் சட்டத்தைவிட உயர்ந்தது. கருணை நியாயத்தைவிடப் புனிதமானது. சுமுகம் கருணைக்கு சமமானது. சில அம்சங்களில் உயர்ந்தது. எனவே சுமுகம் அவர்களை எட்டும் பொழுது அவர்கள் மனதில் கருணையுற்பத்தியாகி, சூழ்நிலையில் நியாயம் தோன்றி, சட்டத்திற்குக் கட்டுப்படாத மனிதன் எல்லாவற்றுக்கும் கட்டுப்படும் நிலை ஏற்பட்டு, தகராறு மறைகிறது. காலாவதியான பிராமிசரி நோட்டை கோர்ட் அமுல்படுத்த முடியாது. நியாயம் அதை ஏற்றுக்கொள்ளும். எதிர் வீட்டில் உள்ளவர்கள் பட்டினி கிடக்கின்றார்கள். அவர்கள் பசியை நான் போக்க வேண்டுமென்றால், அது அவர்கள் கடமை, நான் என்ன செய்யமுடியும். எந்த நியாயப்படி அவர்களுக்கு நான் உதவ வேண்டும் என்று மனம் கேட்கும்.

கருணை அக்கேள்வியைக் கேட்காது. கேட்காமல் செயல்படும். கருணை தகராறு வளர்க்கும் மனிதனைத்தொட்டால், அவர்கள் மனதிலுள்ள குதர்க்கம் கரையும், குதர்க்கம் இதமாக மாறும், சுமுகமான நிலை ஏற்படும். இந்தச் சக்திக்கு எல்லையில்லை, இதனால் தீர்க்க முடியாததில்லை. தீராத பிரச்சினை, தீர்க்க முடியாத இந்தச் சக்திக்கு முன் எளிதில் விலகும்.

சோகத்திற்குப் பலியானவர் பொதுவாகத் தனித் திருப்பார்கள். மற்றவர் அவர்களை விட்டு விலகுவார்கள். நெருங்கி வருபவரும் ஆதரவு அளிக்க மாட்டார்கள். ஆதரவிருந்தாலும் போதுமானதாக இருப்பதில்லை. எனவே அவர் விஷயம் அத்துடன் முடிந்து விடுகிறது. சோகத்தை கரைக்க ஸ்தோத்திரங்கள், மந்திரங்களுண்டு. அவை சாதாரண மனிதர்களிடையே பிரபலமாக இல்லை. அவற்றுக்குரிய முறைகளும் நிபந்தனைகளும் பல. விவரம் தெரியாமல் இவற்றைப் பயன்படுத்தினால், சோகம் அதிகமாகும். பொதுவாக நம் குடும்பங்களில் ஒருவர் சோகமே உருவாக இருந்தால், அதை மாற்ற முயல்வது குறைவு. அக்காரணத்தால் இதற்கெல்லாம் வழியில்லை என்ற நம்பிக்கை ஏற்பட்டுவிட்டது. அன்னையிடம் நிலைமை வேறு. அன்னையை சோகமே உருவானவர் அழைத்தால், அன்னை சந்தோஷ தேவதையாக மாறி அவனை நோக்கி அடுத்த நிமிஷம் வருகிறார். சோக மனிதர் அழைப்பை மேற்கொண்டால் 50 அல்லது 60 முறை அன்னையை அழைப்பதற்குள் உள்ளிருந்து சந்தோஷம் வருவதைக் காணலாம். அதைக் கண்டபின், தன் சோகம் முழுவதும் கரையும். வரை அவர் அழைப்பை மேற்கொண்டால், சோகம் நிரந்தரமாக அவரை விட்டகலும். உள்ளம் சோகத்தால் நிரம்பி, வாழ்வு சிறுவயதிலிருந்து சோகத்தின் முழுஆட்சிக்குள் வந்த ஒருவர் தன் மூப்பதாம் வயதில் அன்னையை அறிந்து தன் சோகத்தை அழிக்க முயன்றபொழுது முதல் மூன்று நிமிஷத்தில் வாழ்க்கையிலேயே முதன் முதலாகத் தான் சிரிப்பதைக் கண்டு ஆச்சரியப்பட்டு, தன் முயற்சியைத் தொடர்ந்தார். 15ஆம் நாள் அவரைக் கண்ட நண்பர் குழாம் அடையாளம் கண்டுகொள்ள முடியாத அளவு சந்தோஷமாக இருந்தார். காரணமேயில்லாமல் அடிக்கடி

மகிழ்ச்சி அலைகள் மனதில் நிரம்பி தானே சிரிப்பு வருவதைக் கண்டார். 4ம் மாதம் அவருடைய அண்ணன் அவரைப் பார்க்க வந்தார். “எனக்கு ஒன்றும் புரியவில்லை. இது என் தம்பி என்று நம்ப முடியவில்லை. முகம் பிரகாசமாயிருக்கிறது. எப்படி என விளங்கவில்லை. என் தம்பி சிரிக்கின்றான் என்பதை என்னால் நம்ப முடியவில்லை” என்றார்.

இழந்த மரியாதையை மீண்டும் பெற மனிதன் பல யுக்திகளை மேற்கொள்கிறான். அவனுடைய யுக்தியை மீறிய பிரச்சினைகளுமுண்டு. அவற்றைத் தீர்க்க அவனால் முடிவதில்லை. அப்படிப்பட்டவனும், இறைவனுக்குப் பிரார்த்தனை செய்து பலன் பெறுவதுண்டு. தன் குறையை ஏற்றுக் கொள்பவருக்கும் பக்திமாண்களுக்குமே இதனால் பலன் கிடைக்கும். இதற்கும் எல்லையுண்டு. ஏனெனில் பிரார்த்தனையின் பலன், மனித முயற்சியின் அளவை மட்டும் பொருத்தது. பிரார்த்தனை தெய்வத்தின் காதில் விழுந்தால்தான் பலன் கிடைக்கும் என்பதால், காதில் விழுவது பிரார்த்தனையின் வலுவைப் பொருத்தது. வலுவுக்கு முடிவுண்டு என்பதால் முடிவைத் தாண்டிய பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வில்லை.

அன்னையிடம் இரு முக்கியமான மாற்றங்களுண்டு. வலுவான பிரார்த்தனைக்கு அதிகப் பலனுண்டு என்பது அன்னையிடமும் உண்மை என்றாலும், அன்னை பிரார்த்தனையின் வலிமையைவிட முக்கியமாக அழைப்பின் ஆர்வத்தைக் கருதுகிறார். ஆர்வமான அழைப்பை அன்னை உடனே ஏற்றுக்கொள்கிறார். நம்பிக்கையிருந்தால், அன்னை மற்றதைப் பொருட்படுத்துவதில்லை. பிரார்த்தனையின் வலிமை, பூஜையின் சிறப்பு ஆகியவற்றைவிடப் பக்தியையும், நம்பிக்கையையும் அன்னை முக்கியமாகக் கருதுகிறார். மேலும் அன்னை மனிதனை நோக்கி வந்தபடியிருக்கின்றார். மனிதன் தன்னை அழைக்கட்டும், பூஜை செய்யட்டும் என இருப்பதில்லை. அவனை நோக்கி வரும் அன்னை, மனிதன் தன்னை நினைக்க வேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கின்றார். மனிதன் நினைத்தால் போதும். அன்னை வந்துவிடுவார். நம்மைச் சுற்றி அவரிருப்பதால் நாம் நினைத்தவுடன் அன்னை பலித்து விடுகிறார். அன்னை

செயல்பட ஆரம்பித்தால் சூழ்நிலை மூலம் செயல்படுகிறார். சூழ்நிலையைச் சாதகமாக மாற்றி, சூழ்நிலையிலுள்ள மனிதர்களையும், நிகழ்ச்சிகளையும் நம் பிரச்சினை தீர உதவும்படி செய்கிறார். நம் சாமர்த்தியத்தின் மூலமாகச் செயல்படுவதை விட இது பலமடங்கு அதிக சக்தியை வழங்குகிறது. நம் சூழ்நிலையே நமக்குச் சாதகமாக மாறுவதாலும், நம் அழைப்பிற்காக அன்னை காத்திருப்பதாலும், சிக்கல் தீராமலிருக்க வழியில்லை.

உழைப்பு உயர்ந்தது. பலநாள் நஷ்டத்தை சிலநாள் உழைப்பு ஈடுகட்டமுடியும். எனினும் கடந்த காலப் பிரச்சினைகள் அனைத்தையும் இதுபோல் இன்றைய உழைப்பால் சரிசெய்ய முடிவதில்லை. அன்னையை அழைத்தவுடன், நம் திறமை அதிகரிக்கின்றது. சூழ்நிலை சாதகமாக மாறுகிறது. உழைப்பின்தரம் உயர்கிறது. உயர்ந்த உழைப்பு சாதகமான சூழ்நிலையில் அளிக்கும் பலன் வழக்கமான பலனைவிட அதிகமானது. பலமடங்கு அதிகமானது. கர்மத்தை அழிப்பதைப் போல், அன்னையின் சக்தி, கடந்த காலக் குறைகளை அழிக்க முடிகிறது. செய்யும் வேலைக்குப் பலன் பெருகுவது போல், தரம் உயர்வது போல், இல்லாத புதுத்திறமைகள் ஏற்படுவதால், கடந்தகால குறை எதையும் அழிக்க முடியாது என்ற நிலையிருப்பதில்லை.

தகராறைத் தீர்க்க மற்றவர்களை மத்தியஸ்தம் செய்யச் சொல்கிறோம். அன்னையை அழைத்தால் தானே மத்தியஸ்தம் செய்ய முன்வருகிறார். நம்மைச் சுற்றியுள்ள சக்திகள் மூலமாகவும் அன்னை மத்தியஸ்தம் செய்ய முனைகிறார். நமக்கு எதிராகவுள்ள சூழ்நிலையை மாற்றி சாதகமாக மாற்றுகிறார். வம்பு வளர்த்தவரே மனம் மாறி, நியாயம் பேசும் நிலைக்கும் வருவதுண்டு. ஆசிரியை வேலைக்கு மனுப் போட்டவரை கமிட்டி மெம்பர் எதிர்த்தார். மனுப்போட்டவர் அன்னைக்குப் பிரார்த்தனை செய்தார். ஒருநாள் கடையில் இவரை கமிட்டி மெம்பர் கண்டு நல்ல முறையில் பேசினார். அத்துடனில்லாமல் அவர் இப்பெண்ணின் தகப்பனாருடைய மாணவன் என்றும், அதனால் அவரே முன்நின்று இவ்வுத்தியோகத்தைப் பெற்றுத்

தருவதாகவும் கூறினார். மற்ற கமிட்டி மெம்பர்களை அவரே சந்தித்து, இப்பெண்ணிற்கு வேலை வாங்கிக் கொடுத்தார். தற்காலிக வேலை கிடைத்தால் போதும் என்றிருந்தவருக்கு நிரந்தர வேலையை அவரே வாங்கிக் கொடுத்தார்.

ஏன் பக்தர்களுக்கு தீராத பிரச்சினைகள் இருக்கின்றன? ஏன் அவர்களால் இப்பிரச்சினைகளைத் தீர்க்க முடியவில்லை? தீர்க்க முடியவில்லை என்பது உண்மையா? தீர்க்க முனைவதில்லை என்று பொருளா? தீர்வை விட முக்கியமானது ஒன்று அவர்களுக்குண்டா? குறிப்பிட்ட வழியில் தீர்க்க வேண்டும் என்ற பிடிவாதத்தால் தடையாக இருக்கிறதா? தடையென்று தெரிந்த விஷயத்தை விலக்க மறுப்பதால் தாமதமாகிறதா? அல்லது தங்கள் பழக்கத்தால் தடையை ஏற்படுத்துகிறார்களா? என்ற கேள்விகள் எழுகின்றன. பிரச்சினைகளைத் தீர்க்கும் எல்லா திறமைகளும் இருந்தபோதிலும், அவற்றைத் தீர்க்காமல் இருக்கின்றார்கள் என்பது விநோதமாக இருக்கின்றது. பக்தர்களால் தீர்க்க முடியாதது என்பதில்லை என்பதும் உண்மை. அவர்களுக்குத் தீராத பிரச்சினைகள் உண்டு என்பதும் உண்மை.

சமூகத்தில் அந்தஸ்து என்பது பல நிலைகளில் உள்ளது. பத்து நிலைகள் இருப்பதாகக் கொள்வோம். 5ஆம் நிலையிலுள்ள பக்தன் அன்னையிடம் வந்தபின் அந்த நிலையிலுள்ள அனைத்துப் பிரச்சினைகளும் தீர்ந்துவிடும். தீராத பிரச்சினைகளிருந்தால் அவை அந்த நிலையிலிருக்காது. 6ஆம் நிலையை அடைந்தபின் அந்த நிலையில் தீராத பிரச்சினைகளிருக்கும். ரூ. 1500 சம்பளத்திலிருந்தவர் வீட்டில் அவ்வளவும் பிரச்சினையே. கடன் பெரிய பிரச்சினை. தெரிந்தவர்கள், உறவினர்களில் கடன் வாங்காதவரேயில்லை. வீட்டுக்கு வருபவர்கள் அனைவரும் பாக்கி வசூல் செய்ய வருபவர்கள். உத்தியோகம் பிரச்சினை. கணவன் மனைவி உறவு எல்லா பிரச்சினைகளையும் கடந்து கடைசிநிலையில் மயிரிழையில் ஒட்டிக்கொண்டு இருக்கிறது. இனி தொடர்வதா, இல்லையா என்பதே கேள்வி. குழந்தைகளை வைத்துக்கொண்டு என்ன செய்வது என்பது மனைவியின் கேள்வி. வீட்டிற்கு எப்படிப்போவது என்பது கணவன் நிலை. அன்னையை அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டார்கள். சம்பளம் இரு

மடங்காயிற்று. கொஞ்ச நாளைக்குப் பின் அதுவும் இருமடங்காயிற்று. கடன்கள் கரைந்து விட்டன. இனி கடனையில்லை என்று நிம்மதியாகவும் மூச்சு இந்த வீட்டில் விடமுடிந்தது. பிள்ளைகள் படிப்பில் இருந்த குறை இப்பொழுதில்லை. கணவனும், மனைவியும் அந்நியோன்யமாகி விட்டனர். மனைவியிடம் தான் தினமும் சண்டை போட்டது மாறி மனைவியை எவரேனும் குறைசொன்னால் கணவன் மனம் நொந்துபோகும் நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. கணவனும் மனைவியும் பிரிவதேயில்லை. எல்லாப் பிரச்சினைகளும், பழைய நிலையிலிருந்த அனைத்துப் பிரச்சினைகளையும் இப்பொழுது காணோம். இப்பொழுதுள்ள உயர்ந்த நிலையில் வேறு பிரச்சினைகள் உள்ளன. அவற்றில் சில தீர்வடைகின்றன. சில தீர மறுக்கின்றன என்ற நிலையுள்ளது. நாம் வாழ்வில் சில நிகழ்ச்சிகளைப் பார்க்கிறோம்.

- படித்த உத்தியோகத்திலுள்ள வரன்களை மறுத்துவிட்டு, படிக்காத வசதியில்லாத தன் தம்பியை மணந்துகொள்ள வேண்டும் என்று மகளை வற்புறுத்தி திருமணம் முடிக்கும் தாயார் உண்டு.
- கல்லூரி பிரின்ஸ்பால் மகன் பட்டப்படிப்பை திறமையிருந்தும் முடிக்க மறுப்பதுண்டு.
- 1960-ல் சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர் தன் மனைவிக்கு வந்த சர்மவியாதியைக் குணப்படுத்த டாக்டர் ரத்தம் கொடுக்க வேண்டும் என்ற பொழுது அது பிறர் இரத்தம் என்பதால் மறுத்து இன்றுவரை அப்பெண்மணி வியாதியால் துன்பமடைகிறார்.
- தொழில் அதிபர்கள் தங்களுடைய எதிரிகளான அரசியல்வாதிகள் உதவுவார்கள் என்ற தவறான கருத்தில் அவர்களுக்குப் பண உதவிசெய்து அதனால் சிரமப்படுகிறார்கள்.
- ஊழல் நிறைந்த மானேஜரைப்பற்றி தெரிந்து கொண்ட பின்னும் முதலாளிகள் வேறு காரணங்களுக்காக அவர்களை விலக்க மறுத்து, நஷ்டமடைகிறார்கள்.

— உயர்ந்த விஞ்ஞானிகளின் படிக்காத மனைவிகள் அயல்நாடு போக கணவனை அனுமதிக்காததால் தன்னைப் போன்றவர்கள் துணை வேந்தராகவும், உலகப்புகழ் பெறும்பொழுது, தான் பேராசிரியராக இருக்கவேண்டியிருக்கிறது.

பெரிய படிப்பிருந்தாலும் தன் அபிப்பிராயங்களுடன் மோதும் விஷயங்களில் மனிதன் அறிவில்லாமல் செயல்படுவதுண்டு. அதேபோல் குணத்தைத் தொடும் விஷயங்களிலும் மனிதன் நிதானமாக நடந்து கொள்வதில்லை. அதில் பிடிவாதம் ஏற்படுவதும் உண்டு. தன் சூழ்நிலையை அறியாமல் கண்மூடித் தனமாக செயல்படுவது மனித குணத்தின் சிறப்பு அம்சம். ஒரு காரியம் 20 முறை தவறினாலும் 50 முறை பலிக்கவில்லை என்றாலும் அடுத்த முறையும் செய்பவர்களுண்டு. காரியத்தின் காரணத்தைப் புரிந்துகொள்பவர்கள் குறைவு. ஒன்றைச் செய்தால், மற்றொன்று புறப்படுகிறது. அதனால் அவற்றுக்குத் தொடர்புண்டு என்று கண்டு கொள்பவர் மிகச் சிலர். அதே போன்ற நிகழ்ச்சிகளில் பக்தர்களும் தன்னையறியாமல் செயல்படுவதுண்டு. சில உதாரணங்களை எழுதுகிறேன்.

சம்பளத்தை மட்டும் நம்பி வாழும் உயர் அதிகாரி தன் சம்பளத்தைப் போல் 40 மடங்கு கடன் வாங்கிவிட்டார். வருமானத்திற்கு மேல் செலவு செய்யக்கூடாது என்பதை அவரால் ஏற்றுக் கொள்ள முடியவில்லை! அதே நிலையிலுள்ள மற்றொருவர் அவரையும் மிஞ்சிவிட்டார். தன் சம்பளத்தைப் போல் 70 மடங்கு கடன் வாங்கிவிட்டார். இதற்கெல்லாம் வாழ்க்கையில் தீர்வில்லை. தன் தவற்றை உணர்ந்தபின், அன்னையிடம் தீர்வில்லாத விஷயமில்லை. மேற்சொன்னவர்களில் ஒருவர் அதுபோல் தன் பிரச்சினையைத் தீர்த்துக் கொண்டார்.

அன்னைக்கு வேண்டிக் கொண்டால், அது புனிதமான ஆன்மிக சக்தியை நம்முள்ளும், நம் சூழலிலும் கொணரும். அது பலிக்கத் தூய்மையான சூழல் தேவை. இருப்பிடம் சுத்தமாகவும்,

உணர்வுகள் தெளிந்து தூய்மையாகவும் இருந்தால் அன்னையின் சக்தி தடையின்றி செயல்படும்.

Ph.D. படித்துக்கொண்டிருந்த மாணவர், தன் பிரச்சினை ஒன்று தீர blessing packet பிரசாதம் பெற்றுக்கொண்டார். அதனால் பலன் ஏற்படவில்லை எனக் குறைப்பட்டார். அவர் வீட்டையும், துணிமணிகளையும் சுத்தமாக வைக்கவேண்டும் என்று அவருக்குத் தெரியவில்லை. அதைச் சுட்டிக்காட்டியபின் வீட்டைப் பெருக்கி, மெழுகி, துணிமணிகளைத் துவைத்த அன்றே பிரசாதம் பலன் கொடுத்தது. அழுக்குள்ள இடத்தில் அன்னையால் செயல்பட முடியாது.

சிறு தேவதைகள் சுமார் நூறு பிரிவானவை, அவற்றின் உட்பிரிவுகளை எண்ணினால் ஆயிரத்திற்கு மேலாகும். குடு குடுப்பைக்காரன் அடுத்த மாதம் நடப்பதை யட்சினியிடம் கேட்டுச் சொல்கிறான். அது முதல் நிலையானால் உச்ச கட்டத்தில் அவை உலக யுத்தத்தைக் கிளப்புகின்றன. சித்து விளையாடுபவர்களுக்கு அவை உதவும். பொருள்களை மறையச் செய்யும். திடீரென உற்பத்தி செய்யும், பார்ப்பவர்களுக்கு அவை அதிசயமாகவும், ஆச்சரியமாகவும் இருக்கும். என்றாலும் அவை சிறு தேவதைகளே. ஆன்மிகத்திற்கு எதிரானவை. அவை உள்ள இடத்தில், அவற்றை வணங்குபவர் வாழ்வில் அன்னையின் ஆன்மிக சக்தி ஒரு சிறு அளவே செயல்படும். குறிசொல்லுமிடம், சித்து விளையாடுபவர்கள் ஆன்மிகத்திற்குப் புறம்பானவர்கள். உண்மையான பக்தர்கள், ஆசார சீலர்கள், ஞானத்தை நாடுபவர்கள், ஆன்மிக வழிபாட்டில் ஈடுபாடுள்ளவர்கள் இதுபோன்ற சிறு தேவதை வழிபாட்டில் தொடர்பு கொள்வதில்லை. அதிகமாகப் படித்து, உயர்ந்த வேலையிலுள்ள பெண்மணி அன்னை பக்தராகி நல்வாழ்வு வாழும் பொழுது ஒரு சாமியார் மற்றொருவர் மூலம் இப்பெண்மணியை வரவழைத்து, ஆகாயத்திலிருந்து ஒரு பொருளை வரவழைத்துக் கொடுத்தார். அன்றிலிருந்து அண்ணனுக்குப் பிரச்சினை, தம்பிக்குத் தொந்தரவு, தங்கையின் வாழ்வில் புயல் என்று ஏராளமான பிரச்சினைகள் கிளம்பின. அவருடைய தொடர்புள்ளவரை அப்பிரச்சினைகளும் தொடர்ந்தன.

சிறுதேவதைகளைத் தொழ ஆரம்பித்தால், அவற்றின் பிடியிலிருந்து விலக அவை அனுமதிப்பதில்லை. விலக முயன்றால், அவை தொந்தரவு செய்யும். தெய்வங்களுக்கு அந்தக் குணம் கிடையாது. ஒரு தெய்வத்தை விட்டு மற்ற மதத்தின் மூலம் வேறு தெய்வத்தைத் தொழ ஆரம்பித்தால் அதுபோன்ற சிரமம் ஏற்படுவதில்லை. சமாதி தரிசனத்திற்கு வந்து போனவர்கள், ஆசிரம தரிசனத்திற்கு வந்து வீடு திரும்பினால், தவறாது நல்ல செய்தி காத்திருக்கும் என்பது பக்தர்களுடைய அனுபவம். வீட்டில் சிறு தேவதைகளிருந்தால் அவர்களை நிம்மதியாகத் திரும்ப அனுமதிக்காது. ஆசிரமத்திலிருந்து திரும்பி வந்தால் அதுபோன்ற பக்தர்களுக்கு கெட்ட செய்தி காத்திருக்கும், அல்லது சீக்கிரத்தில் நிகழும். மீண்டும் மீண்டும் அது போன்ற நிகழ்ச்சிகள் பக்தர்களைச் சிந்திக்க வைப்பதுண்டு. சிலருக்குக் காரணம் புரிவதும் உண்டு. பலர் அதைக் கருதுவதில்லை. வேறு காரணம் காட்டி விளங்கிக் கொள்வார்கள். அவர்களுக்கு அன்னையிடம் செய்யும் பிரார்த்தனை பலிக்குமா? அவர்களுடைய பிரச்சினை தீரும் என எதிர்பார்ப்பது சரியா? சூழல் கறை பட்டிருக்கும்பொழுது, தங்கள் போக்கை மாற்ற விரும்பாதவர்களுக்குப் பிரார்த்தனை பலன் தருமா? பலன் கிடைத்தாலும் முழுப்பலன் கிடைக்குமா? அருளை அழிக்கும் செயலை விரும்பிச் செய்த பின், அருள் பலன் தரவில்லை என்று எப்படிச் சொல்வது? சிறு தேவதைகள் இருளில் பிறந்தவை. அவை அருளுக்கு நேர் எதிரி.

ஆழ்ந்த பக்தியுள்ள பெண்மணி அன்னையைத் தொழ ஆரம்பித்தபொழுது அருள் பொருளைக் கொடுக்கும் என்பதை முழுவதும் அறிவதற்கு முன், அவர் வருமானம் நான்கு மடங்கு உயர்ந்தது. தனக்குக் கிடைத்த உபரிவருமானம் முழுவதும் ஆசிரம புத்தகங்கள், படங்கள் வாங்குவதில் செலவிட்டார். புத்தகங்களும் படமும் உயர்ந்தவை. எதற்கும் ஒருவரையறை உண்டு. எல்லையைத் தாண்டினால் நல்ல செயல், நல்லதாக இருக்காது. மேலும் தொடர்ந்தால், நல்ல செயல் கெட்ட செயலாகவும் மாறும். தன் போன்றவர்க்கு வரும் வாய்ப்புகள் தனக்கு ஏன் வரவில்லை என்ற யோசனைக்கு அவருக்குப் பதில் கிடைக்கவில்லை. அறிவுக்குப் பொருத்தமில்லாத காரியத்தைச்

செய்வதை நிறுத்தினால் அருள் பலிக்கும். அறிவின் மூலம் அன்னை சிறப்பாகச் செயல்படுவார். பிடிவாதம் அளவை மீறினால் நல்லதைக் கெட்டதாக மாற்றும். உண்மையான பக்தியும், அர்த்தமற்ற போக்கால் (insincere) உண்மையற்றதாகும்.

பாசம் உயர்ந்தது. எனினும் பிரச்சினை என்றால் பாசம் கண்ணை மறைக்கும். நம் சொந்தக் குறைகள் நமக்குத் தெரிவதில்லை. நம் மனைவி அல்லது கணவன் குறை நம் கண்ணில் படாது. குழந்தைகளுடைய குறை பெற்றோருக்குத் தெரிவதில்லை. குறையைக் காணமுடியாத மனநிலை அருளுக்குத் தடையானது. அப்படிப்பட்டவருக்கு பிரச்சினைகள் தீருவதில்லை. குறிப்பாக இந்தக் குறையால் ஏற்பட்ட பிரச்சினை தீருவதில்லை. அவை தீர்க்கமுடியாதவையில்லை.

மனம் எதிர்பார்க்கும் தன்மையுடையது. படபடக்கும் இயற்கையுடையது. அவை நோய் குணமாவதைத் தடுக்கும். தன் பிரார்த்தனையால் தன் நீண்டநாள் நோய் குணமடைந்து வருவதைக் கண்ட பக்தருக்கு ஓர் எண்ணம் தோன்றுகிறது. நாளை காலை நான் எழுந்தவுடன் நோய் மாயமாய் மறைந்து நான் விடுதலையுடைய வேண்டும் என்று நினைக்கின்றார். இது இயற்கை. இதுவே மனம் செயல்படும் விதம். மனமே நோயின் அஸ்திவாரம். ஓரளவு குணத்தைக் கண்டவுடன் மனம் எதிர்பார்க்க ஆரம்பிக்கின்றது. மனம் எதிர்பார்க்கும்பொழுது நாமும் அத்துடன் சேர்ந்துகொண்டு கற்பனைக்கு ஜீவனளித்தால் அது மனத்தை வலுப்படுத்துவதாகும். நோய்க்கு அஸ்திவாரமான மனத்தைத் தூண்டினால், மறுநாள் காலையில் எழுந்தவுடன் நோய் அதிகரித்திருப்பது தெரியும். எண்ணம் மனத்தை நாடினால் நோய் அதிகமாகும். நோயைவிட்டு அகன்று மனம் அன்னையை நாடினால் மனம் அமைதியுறும். நோய் குறையும். நோய் குறைய ஆரம்பித்தவுடன் அன்னை நினைவை அதிகப்படுத்திக் கொண்டும், நன்றியறிதலுடன் அன்னையை நினைத்தால் மனம் நிறைவுறும். அதனால் நோய் தீரும். இருந்தாலும் மனம் நோயைக் கருதினால் வேறு பக்கம் மனத்தைத் திருப்ப முயல வேண்டும். சிறு தேவதைகளைத் தொழும் வீட்டிலும், அவர்கள் படம், சிலையுள்ள இடங்களில்

சூழல் கறைபட்டிருக்கும். கொச்சையான பாஷையில் கூறுவதானால் தீட்டுப்பட்டிருக்கும். அங்கு மனம் நோயை அதிகமாக நாடும். குப்பை, அழுக்கு மலிந்த இடத்திலும் மனம் நோயை நாடும். மனம் நோயை அதிகமாக சிந்தித்தால், குணம் தள்ளிப் போகும்.

குப்பை நிறைந்த வீட்டைச் சுத்தம் செய்யும் வரை, சிறு தேவதைகளை விட்டு அகலும் வரை, தன் அறிவில்லாத பிடிவாதத்தை விட்டொழிக்கும் வரை, இவர்களுடைய பிரச்சினை தீராது. வந்த வாய்ப்பு பலிக்காது. அவை பலிக்காத வாய்ப்பாகாது, தீராத பிரச்சினை ஆகாது.

தீராத பிரச்சினையுள்ள அன்னை பக்தர்களிடம் இது போன்ற குணம், செயல், போக்கு ஒன்றிருக்கும். அதை விட்டுவிட அவர்கள் முன்வராமல், அன்னை என் பிரச்சினையைத் தீர்க்கவில்லையே என்பது சரியாகாது. அருள் எந்தப் பிரச்சினையையும் தீர்க்கும். எந்த வகையிலும் நாம் அதற்குத் தடையாக இருத்தலாகாது.

இதற்கெல்லாம் தாண்டிய நிலையில் மனம் வேறொன்றையும் நினைப்பதுண்டு. என் வீடு சுத்தமில்லா விட்டால், நீதான் அந்த சுத்தத்தை எனக்களிக்கவேண்டும் என்று இறைவனை மனம் கேட்கத் தோன்றும். ஒரு வகையில் இதைவிட உயர்ந்த பக்தியில்லை. மற்றொரு வகையில் இது சிறுபிள்ளைத்தனம்.

நான் என்னை உனக்கே அர்ப்பணம் செய்த அன்றே என் ஆவியையும், உடலையும், உடமையையும் நீ ஆட்கொண்டாயல்லவா? இன்று எனக்கு ஒரு பாரம் உண்டோ? நன்றே செய்வாய், பிழை செய்வாய், நானோ அதற்கு நாயகமே என்று நாயன்மார் பாடினார். இறைவன் அவருடைய ஆன்மா மூலம் செயல்படுவதால், பாரம் இறைவனுக்கே, தனக்கில்லை என்கிறார் நாயன்மார். நாயன்மாருடைய நிலை உயர்ந்தது. உயர்ந்ததினும் உயர்ந்தது. தன்னைக் கொன்றவன் உயிரைக் காப்பாற்ற உத்தரவிட்டார் ஒருவர். தன் பிள்ளையை கறி சமைத்துத் தந்தவர் அடுத்தவர். மனைவியையும் சிவனடியாருக்குக் காணிக்கையாக அளித்தவர் மற்றொருவர். அவர்கள் மனநிலை நமக்கிருந்தால்,

நமக்குப் பிரச்சினை வராது. வந்தால் அதையும் நீயேதான் தர வேண்டும் என்றால் இறைவன் அதையும் அளிப்பார். நம்மைச் சற்று மதிக்கவில்லை என்று சண்டைக்குப் போகும் மனநிலையுடையவரும், பஸ் பிடிக்க முயன்றால் டென்ஷன் வருபவரும், வாய் ஓயாது தன் பெருமையைப் பேசுபவரும், மனதால் தன் உயர்வைக் கருதுபவரும், நாயன்மார் பாஷையை ஆயிரம் முறை அன்னையிடம் பேசியதைக் கேட்டு அன்னை “அருள் அதுபோல் செயல்படும் என எதிர்பார்ப்பது அறிவுடைமையல்ல” என்று சொல்லியிருக்கிறார்.

அது போன்று பூரண சரணாகதியடைந்த பக்தர் வீடு தானே சுத்தமாக அமையும். சுத்தத்தில் அங்கு குறை வராது. எப்படி சுத்தம் குடிகொள்கிறது என்பதை பக்தர் அறியுமுன் தானே சுத்தத்திற்குள்ள குழ்நிலை ஏற்படும். அதையும் தாண்டிய நிலையுண்டு. எவ்வளவு அசுத்தமாக இருந்தாலும், இறைவனும், அன்னையும் அங்கு விருப்பமுடன் வந்து விலகாமல் தங்கி விடுவார்கள். ஏனென்றால் அசுத்தத்தை இறைவனாகக் கருதும் மனநிலை பக்தருக்கு வந்து விட்டது என்பதை அன்னை ஏற்றுக்கொள்வார்.

தன் அகந்தையை மட்டும் சரணாகதியால் சமர்ப்பணம் செய்தவரே அதையும் நீதான் செய்யவேண்டும் எனலாம்.

‘தான்’ அழியும்வரை முயற்சி வேண்டும். ‘தான்’ அழிந்தால் அங்கு அன்னை தோன்றி நம் கடமையைத் தானே ஏற்றுக் கொள்வார். ‘தான்’ எனும் அகந்தை அழியுமுன், சரணாகதியடைந்த ஆத்மாவின் பாஷையைப் பேசுவது மனித இயல்பு. அதைப் பேசும் முன் மனத்தால் சரணாகதியை மேற்கொண்டு வாழ்வில் அதைப் பூர்த்தி செய்ய வேண்டும்.

அன்னையின் அருளுக்கு எல்லையில்லை. நாமே அதற்குத் தடை ஏற்படுத்தி விட்டு, அருளுக்கும் எல்லையுண்டு என்று நினைப்பது சரியில்லை.

* * *